వేదాంతభేరి

జనవరి 2015 రూ. 6/-

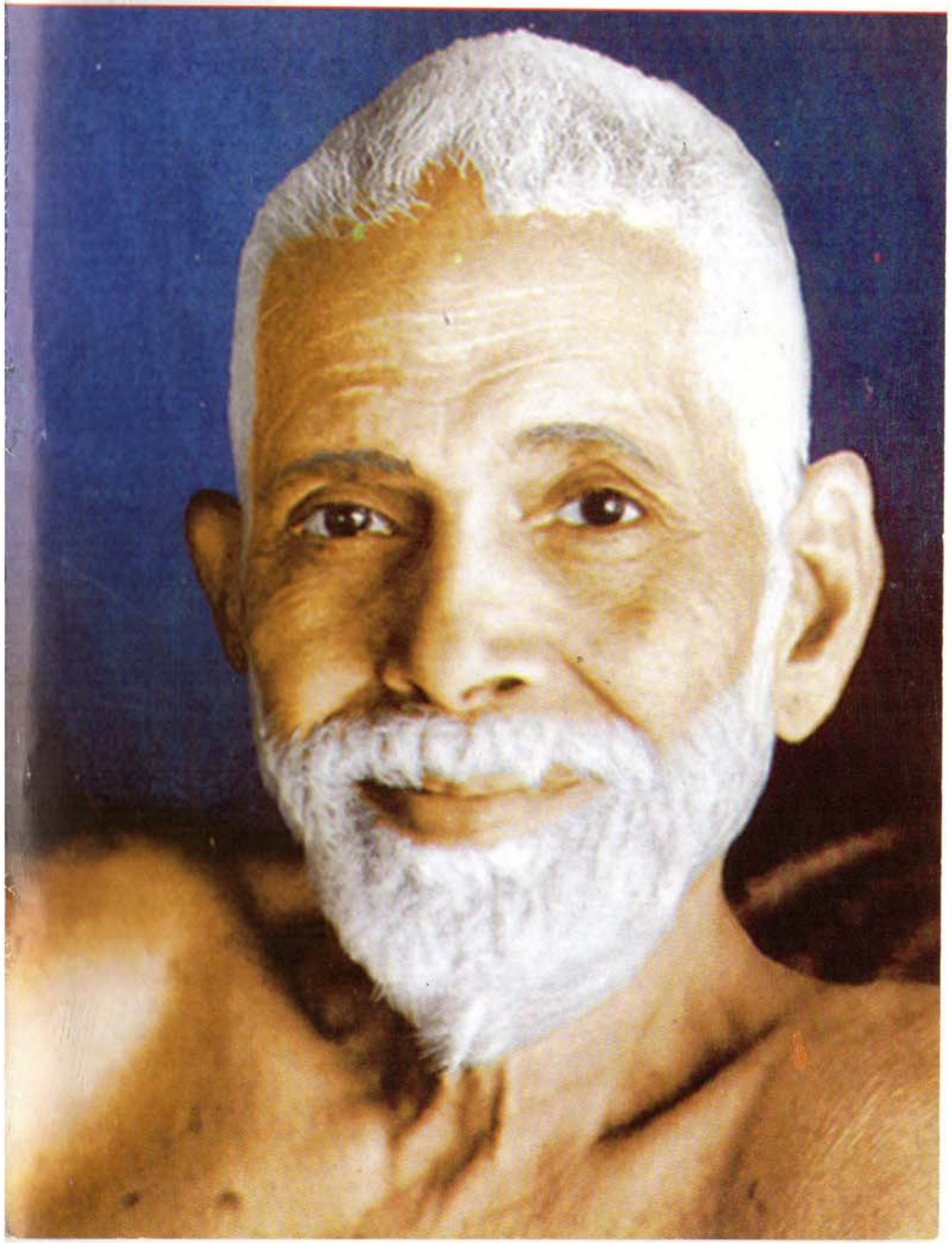

జాగరుకులై యుండుడు

పెద్దల యెడల, సద్గురువుల యెడల వినయ విధేయతలు గలిగి యుండుడు. పరప్రాణికి మేలు చేయుడు. ఎవరికిని అపకారము చేయకుడు. సర్వభూత దయ, అహింస, సత్యము మొదలగు ఉదాత్త ధర్మములను కార్యాన్వితమొనర్చుడు. బాహ్యాభ్యంతర శుచిత్వమును అలవాటు చేసుకొనుడు. మిక్కుటముగు ఓర్పు గల్గి ధర్మములన్నిటిని క్రమ క్రమముగ సాధించివేయుడు. అట్లు సాధించనిచో జీవితము నిరుపయోగమై పోవును. కావున జాగరూకులై యుండుడు.

– మహర్షుల ప్రబోధ

వేదాంతభేరి

సంస్థాపకులు : శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

సంపుటము : 47 జనవరి 2015 సంచిక : 1

సంపాదకులు

శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు

సంపాదక మండలి

శ్రీ బ్రహ్మవిద్యానందగిరి స్వాములవారు

కె.ఈశ్వర్

డాక్టర్ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, శిరోమణి, ఎం.ఎ.,

డాక్టర్ కె.సర్వోత్తమరావు, ఎం.ఎ., పి.హెచ్.డి.,

శాశ్వత పోషక చందా రూ. 1200/- అంతకుమించి

సంవత్సర చందా రూ. 70/-లు, విడి సంచిక రూ. 6/-లు

విదేశాలకు సంవత్సర చందా (ఎయిర్ మైలు) 20 డాలర్లు

చందా పంపవలసిన అడ్రసు : శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము,
స్వామి విద్యాప్రకాశానంద నగర్,
శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము (పోస్టు)
శ్రీకాళహస్తి, పిన్ - 517640
ఫోన్ : 08578- 222239

చందాదారులు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందా నెంబరు తప్పక వ్రాయవలెను.

Printed & Published by Sri Vidyaswarupanandagiri swami on behalf of Sri Sukabrahma Ashramam and Printed by B.Viswanadha Raju at Aruna Graphics Press , Rayaji Street, Nellore-524 001, Andhra Pradesh; Published at Sri Sukabramhasramam, Swami Vidyaprakashananda Nagar, Sri Sukabramhasramam Post, Srikalahasti-517 640, Chittoor Dist., Andhra Pradesh.
Editor : SRI VIDYASWARUPANANDA GIRI SWAMI

వేదాంతభేరి

అనుష్ఠాన వేదాన్తాన్ని బోధించు మాసపత్రిక

సంపుటము : 47 జనవరి 2015 సంచిక : 1

విషయ సూచిక

01. ప్రార్థన - 03
02. ఆనందానుభూతియే జీవిత లక్ష్యము
- శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు - 04
03. ఆచరణ - శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు - 08
04. భజగోవిందం - శ్రీ చిన్మయానంద స్వాములవారు - 11
05. శ్రీనారాయణ గురుబోధనల ప్రాధాన్యం-డా॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య- 16
06. పరంపరా ప్రాప్త యోగ దార్శనికులు - స్వామి అమృతానంద - 21
07. జ్ఞానసుధ - సర్వభూషణ శివయోగి - 25
08. కథాత్మక గీతాసూక్తులు - డా ॥ కె. సర్వోత్తమ రావు - 29
09. జ్యోతి రామలింగస్వామి - డా ॥ జె.మునిరత్నం - 32
10. ఆశీస్సులు - అనుగ్రహము - వెల్లండపూరిబాలస్వామిగుప్త - 37
11. వార్తలు - 40

ముఖచిత్రం :

భగవాన్ రమణ మహర్షి

05 -01-2015 శ్రీ రమణ జయన్తి

అట్ట వెనుక చిత్రం : మహాత్మాగాంధీ

30-01-2015 గాంధీవర్ధన్తి

ప్రార్థన

01. ఓం సురగణ పితృయక్షసేవితం
హ్యసుర నిశాచర సిద్ధవందితమ్ ।
వరకనక హుతాశన ప్రభం
ప్రణిపతితోఽస్మి హితాయ భాస్కరమ్ ॥

02. వేదిమధ్యే లలితకమలే కర్ణికాయాం రథస్థః ।
సప్తాశ్వోర్కోరుణరుచివపు స్సప్తరజ్జు ర్ద్విబాహుః ॥

03. గోత్రే రమ్యే బహువిధగణేకాశ్యపాఖ్యే ప్రసూతః ॥
కాళింగాఖ్యే విషయజనితః ప్రాఙ్ముఖః పద్మహస్తః ॥

04. పద్మాసనః పద్మకరోద్విబాహుః పద్మద్యోతి స్సప్తతురంగ వాహః ।
దివాకరో లోకగురుః కిరీటీ మయి ప్రసాదం విదధాతు దేవః ॥

తా ॥ దేవగణము, పితృదేవతలు, యక్షులచేత సేవింపబడుచున్నవాడును, అసురులు, రాత్రించరులు, సిద్ధులచేత నమస్కరింపబడుచున్నవాడును, శ్రేష్ఠమైన బంగారు వన్నెగల వాడును, హుతాశనుని (అగ్నిని) కాన్తివంతి కాన్తిగలవాడును అగు భాస్కరుని (సూర్యుని) లోకహితంకొఱకు ప్రణామం చేయుచున్నాను. ఏడుగుఱ్ఱాల రథంయొక్క వేదిమధ్యలో లలితమైన కమలం యొక్క కర్ణికయందు ఉంటున్నవాడును, ఎరుపు (అరుణ) రంగుగల శరీరం గలవాడును, ఏడు పగ్గాలు చేతబట్టిన వాడును, రెండు బాహువులు చాలా గణాలు గల వాడును, రమ్యమైన కాశ్యపగోత్రంలో పుట్టినవాడును, తూర్పు ముఖం గలవాడును, పద్మాన్ని చేతబట్టిన వాడును, పద్మాసనుడును, ఏడు గుఱ్ఱాలు రథానికి గలవాడును, లోకానికి గురువు, కిరీటం గలవాడగు దివాకరుడు నాయందు (నాపై) ప్రసన్నుడగు గాక !

సంక్రాన్తి శుభాకాంక్షలు

వేదాన్తభేరి పాఠకులకు, చందాదారులకు, పోషకులకు, రచయితలకు, ప్రకటన దాతలకు ప్రపంచములోని సమస్త చరాచరములకు సంక్రాన్తి శుభాకాంక్షలు. పరమేశ్వరుడు అందరికి సుఖశాన్తుల నొసంగుగాక!

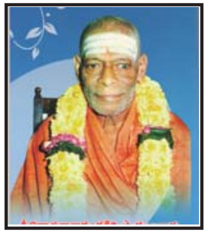

ఆనందానుభూతియే జీవిత లక్ష్యము

- శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

ఆనందమే పరబ్రహ్మము. ఆనందమే జీవుని నిజ స్వరూపము. ఆనందపరిపూర్ణుడగు జీవుడు తన స్వరూపమగు నిత్యానందమును మఱచి దుఃఖించుట హాస్యాస్పదమే యగును. భ్రాంతివలననే అట్టి వైపరీత్యము సంభవించినది. కావున సద్గురూపదేశముచే తిరిగి తన యథార్థ స్వరూపమును గుర్తెఱింగి, అట్టి అవిచ్ఛిన్న బ్రహ్మానందమునందే స్థితిగలిగి 'చిదానందరూపః శివోఽహం శివోఽహమ్ ' అని ఎలుగెత్తి చాటుచు పవిత్రమగు మానవ జీవితమును సార్థకము చేసికొనవలెను. అట్టి మహోన్నత **ఆనందానుభూతియే జీవితలక్ష్యము** .

ప్రతివారును తమధ్యేయము అట్టి అవిచ్ఛిన్న. అక్షయ బ్రహ్మానందమేయని బాగుగ తెలిసికొని, అద్దాని ప్రాప్తికొఱకై అనవరత కృషి సలుపవలయును. ఆ యానందము నశించునది కాదు. తొలగిపోవునది కాదు. తొలగింపబడుటకు వీలు లేనిది. అది సర్వులయొక్క నిజస్వరూపము. అందఱియొక్క ఆత్మయే ఆ ఆనందము. అది అవిచ్ఛిన్నమైనది. త్రెంపులేనిది. అవ్యయమైనది.

వినాశ మవ్యయస్యాస్య న కశ్చిత్కర్తుమర్హతి.

అని గీతాచార్యుడు పేర్కొనిన చందమున ఆ ఆనందమునకు నాశము లేదు. అద్దాని వినాశనమును ఎవరును చేయలేరు. తెలిసియో, తెలియకనో సర్వజీవులును ఆ ఆనందమునే అపేక్షించుచున్నవి. అట్టిఆనందోన్ముఖముగనే ప్రయాణము సల్పుచున్నవి. కాని తమ తమ హృదయాంతరాళమున వెలుగుచున్న ఆత్మ ఘనీభూతమైన ఆనంద స్వరూపమని తెలియక, ఆనంద

మహాసాగరమని యెరుంగక చిన్న చిన్న అల్ప సుఖములకొఱకై, విషయానందముకొఱకై బయట అఱ్ఱులు చాచుచున్నారు.

యస్త్వాత్మసుఖ ముత్సృజ్య సుఖం బాహ్య మపేక్షతే
కరస్థం పాయసం త్యక్త్వా మూఢో లేఢి కూర్పరం.

'ఏవరు ఆత్మసుఖమును వదలి బాహ్య మందలి విషయ సుఖమును అపేక్షించుచున్నాడో అట్టివాడు అరచేతియందున్న పాయసమును వదలివైచి మోచేతిమీదుగా కారిన ఒకింత పాయసలేశమును నాకువాడే యగును'అని శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు మహావాక్యదర్పణమునందు సెలవిచ్చి యున్నారు.

ఆనందమును అపేక్షింపనివాడెవడును ఈ ప్రపంచమున లేడు. పిపిలీకాది బ్రహ్మ పర్యంతము ప్రతిప్రాణియు ఆనందమునే వాంఛించు చున్నది. తన స్వరూపము ఆనందము. కాబట్టియే అట్టి వాంఛ సర్వజీవులకును కలుగుచున్నది. పోగొట్టుకొనిన తన ఆనందానుభూతిని తిరిగి సంపాదింపవలెనని ప్రతి ప్రాణియు ఉబలాటపడుచున్నది. మరచిన తన స్వరూపమును ఏనాటికైనను తిరిగి పొందవలెనని అభిలాష గలిగి యుండు చున్నది. ప్రాణికోట్లయొక్క ఆనందాన్వేషణమునకు కారణ మిదియే అయియున్నది.

పరిపూర్ణ సుఖము బయట వస్తువులందు లేదు. ఆత్మయందు కలదు. కనుకనే సమాధి స్థితియందు జీవుడు బాహ్య పదార్థములన్నిటిని వదలివైచి తనలో అవిచ్ఛిన్న సుఖానుభూతిని బడయుచున్నాడు. ధ్యాననిష్ఠయందు నిలుకడ కలిగినవాడు తన ఆత్మయందు పొందు సుఖము చెప్పనలవి కాదు. అద్దానిని మహాత్ములు వర్ణింపజాలరైరి. అది అనుభవైక వేద్యమగు సుఖము.

వాచా వక్తుమశక్యమేవ మనసా మన్తుం న వా శక్యతే
స్వానన్దామృత పూరపూరిత పరబ్రహ్మాంబుధేర్వైభవమ్

అంభోరాశి విశీర్ణవార్షికశిలాభావం భజన్మేమనో
యస్యాంశాంశలవే విలీన మధునా 22 నన్దాత్మనానిర్వ ృతమ్.

'వాక్కుచేత చెప్పుటకుగాని, మనస్సుచేత తలంచుటకుగాని వీలుపడనిది ఆ ఆత్మానందానుభూతి. ఆ ఆనందము అవధులు లేని సముద్రము వంటిది. మనస్సను వడగండ్ల వంటిది. అది ఆత్మయను సముద్రములో పడి విలీనమై ఆత్మాకారమై పఱగుచు మహదానంద మనుభవించుచున్నది.'అని శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు వివేకచూడామణి యందు ఆత్మసుఖమును గూర్చి వర్ణించియున్నారు. సామాన్యమైన నిద్రలోనే మనుజుడు గొప్ప సుఖమును బడయుచున్నపుడు ఇక సమాధి స్థితియందు వేరుగ చెప్పవలయునా ? నిద్రయందు మనస్సు లయించినను అది జడస్థితి, తమోమయస్థితి. కాబట్టి అది అంతగొప్పస్థితి కాదు. పశువులుకూడ నిద్రపోవుచున్నవి కదా. మేలుకొని మనస్సును లయింపజేయవలెను. అదియే మహోన్నత సమాధిస్థితి. అదియే ఆత్మస్థితి. బహుకాల ప్రయత్నము చేతను, సాధనాభ్యాసముచేతను, వైరాగ్యభావనచేతను అట్టి తురీయస్థితి తప్పక చేకూరగలదు.

అది గొప్ప మహిమాన్విత స్థితి కాబట్టియే శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ అద్దానిని పరమలాభమని గీతలో వర్ణించెను.

యం లబ్ధ్వా చాపరం లాభం మన్యతే నాధికం తతః
యస్మిన్‌స్థితో న దుఃఖేన గురుణా2పి విచాల్యతే

'దేనిని పొందినచో అన్నిటికంటే గొప్ప లాభమును పొందినట్లగునో, దేనియందు నిలుకడ కలిగియున్నచో ఎట్టి భయంకర దుఃఖమున్ను చలింపజేయజాలదో అదియే ఆత్మస్థితి '. కావున విజ్ఞుడు అట్టి ఆత్మస్థితి కొఱకై ఇతోధికముగ యత్నమును సలుపవలయును.

ఒకింత విషయసుఖముకొఱకై దూరదూరముగ పోయి అవస్థలు పడుటకంటే నశ్వరములగు దృశ్యవిషయము లెపుడు లభించునాయని దేబరించుటకంటె తనకు అతిసమీపమున నున్నదై, తన స్వరూపమే అయి వెలయుచున్నట్టి పరిపూర్ణ ఆత్మసుఖముకొఱకై ఏల అన్వేషించరాదు ? చేతిలోనున్న పండును వదలి నీటిలో ప్రతిబింబించిన పండుకై ఆశించుట విజ్ఞత యగునా ?

బాహ్యవస్తువులు ఒకింత సుఖమును కలుగజేసినను, మరల కొంతకాలమునకు దుఃఖదాయకములై పరిణమించును. విషయ సుఖము దుఃఖమునుగూడ తనవెంట గొనివచ్చుచుండును. అది దుఃఖమిశ్రితమైన సుఖమనియే చెప్పవలసి యుండును. పైగా అది పరిచ్ఛిన్నమైనది. మొదలు, తుది కలిగియున్నది. తెలివి కలవారు అద్దానిని ఆశింపరని భగవానులు నుడివి యున్నారు.

విజ్ఞుడగువాడు త్రెంపులేని ఆనందమునే ఆపేక్షింపవలెను. అవిచ్ఛిన్నమగు ఆనందమునే కాంక్షించవలెను. అట్టి అంతులేని ఆనందము ఆత్మయందే కలదు. దృశ్యవిషయములందు లేదు. అందువలన ముముక్షువగువాడు ఇంద్రియార్థముల యెడల విరాగము గలిగి అంతర్ముఖుడై, ఆనందసాగరమగు ఆత్మయొక్క దరికి జేరి, అందు నిమగ్నుడై, పరమానంద మనుభవించుచు జీవితమును చరితార్థము చేసికొనవలెను.

పాశబద్ధుడు, జీవుడు, పాశముక్తుడు శివుడు

అష్టపాశాలు "ఘృణా, లజ్జా, భయం చింతా జుగుప్సా చేతి పంచమీ, కులం, శీలంచ మానంచ అష్టపాశాః ప్రకీర్తితాః " (కాళీతంత్రం) రోత, లజ్జ (సిగ్గు), భయము, చింత, జుగుప్స (అవమానము), కులము, శీలము, మానము అను ఎనిమిది పాశములు.

ఆచరణ

– శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు

ఆచారాద్విచ్యుతో విప్రో న వేదఫలమశ్నుతే ।
ఆచారేణ తు సంయుక్తస్సంపూర్ణఫలభాగ్భవేత్ ॥

వేదాధ్యయన తత్పరుడై యుండినను **ఆచరణయందు** జాగ్రత్త లేకపోయిన (ఆచరణ లేనివాడు) వేదాధ్యయన తపస్సుల ఫలము ననుభవింపజాలడు. ఆచరణయందు జాగ్రత్తగలవాడు తపస్స్వాధ్యాయేశ్వర ప్రణిధానములకు ఎంతఫలము శాస్త్రములో చెప్పబడి యున్నదో దానిని తప్పక పొందగల్గును. కావున మనకు ఇప్పుడు కావలసినది ఆచరణపరులే. మఱియు భారతదేశము స్వాతన్త్ర్యముతో నుండి నప్పుడు బ్రహ్మనిష్ఠులు ఎక్కువమంది యుండిరనియు, అట్టికాలమున విదేశములకుగూడ ధర్మోపదేశము ఈ భారతదేశమే చేయుచుండినటుల చరిత్ర మనకు సాక్ష్యమునిచ్చుచున్నది. దేశము అస్వాతన్త్ర్య దీనస్థితికి వచ్చినప్పటినుండియే బ్రహ్మవిద్య పతనమైనదనికూడ చెప్పు చుందురు. దైవకృప చేతను, మహాఋషుల కరుణచేతను మనకు స్వరాజ్యము వచ్చినందుచే ఇక ఆ ప్రతిబంధముకూడ లేదు. కావున పూర్వపు మన వేదకాలము ననుసరించి స్వాత్మరాజ్యమును పొందుటలో జనులు ప్రవర్తించవలయును. ఈ విషయములలో ముముక్షువులు, బ్రహ్మనిష్ఠులు, సాధువులు, సన్న్యాసులు, భక్తులు ముఖ్యముగా ప్రవర్తించవలయును. స్వరాజ్యముతో కూడా ఆత్మరాజ్యము కూడ గలుగునప్పుడే వేదకాలమున వలె భారతరాజ్యము శోభించగల్గును. అట్లుగానిచో దృఢమైన ఇంజన్ మాత్రము లభించి అది సరిగా నడుపుటకు సరియైన స్టీము లోపల లేనట్లే స్వరాజ్యము ఉండునని మరువకూడదు. లేనిచో ఒంటికన్ను, ఒంటిచెవి, ఒంటిచేయి, ఒంటికాలు

గలవానివలెనె మనముండగలము.

అయితే వేదకాలమున కొన్ని వర్గములకు మాత్రమే బ్రహ్మవిద్యయందు అర్హత గల్గియున్నట్లు కొందఱు తలంచవచ్చును. అది ఈ మధ్యకాలమున ఏర్పడినదే కాని వేదకాల మందుండలేదు. ఏలననగా స్త్రీలలో బ్రహ్మచారిణి యగు గార్గియు, సన్న్యాసినియగు సులభయు, బ్రహ్మవాదినియగు మైత్రేయియు సాక్ష్యములు. ఆలాగున గృహస్థాశ్రమములో నుండిన చూడాల, మదాలస మొదలగువారే తార్కాణము. ఆలాగున వసిష్ఠ విశ్వామిత్ర తులాధార సూతాది మహాఋషులున్ను తార్కాణము.

ఇక ఈ జనులయొక్క యోగ్యత ననుసరించియే అన్ని విషయముల లోను అర్హత యేర్పడును. నిజముగా అదే సత్యయుగ మగును. ఇప్పుడు రాజకీయములో ఏలాగున వారి వారి యోగ్యత ననుసరించి అన్నిటిలోను అందఱికిని ప్రవేశ మేర్పడుచున్నదో, ఆలాగున ఆధ్యాత్మికవిద్యలోను నుండును. అయితే ఎవరెవరు దేనికి అర్హులో దానికి తగిన యోగ్యతనున్ను అందఱు సంపాదించుకొనవలయును. సోమరులు ఏ కాలమందును ఉన్నతస్థితిలోనికి రాజాలరు. అలాగున వాచావేదాంతులును బ్రహ్మపదమును పొందియుండ లేదు. ఉండుట లేదు. ఉండబోరు. ఇది మాత్రము జ్ఞాపకములో నుంచ దగియున్నది.

చిత్రామృతం నామృతమేవ విద్ధి చిత్రానలం నానలమేవ విద్ధి।
చిత్రాంగనా నూనమనంగనేతి వాచావివేకస్త్వవివేక ఏవ ॥

చిత్రములో కనిపించెడు అమృతము ఎట్లు అమృతము గాదో, జరానెరలను నివృత్తి చేయజాలదో, చిత్తరువులో చిత్రించిన అగ్నిజ్వాల యేలాగున అగ్ని కానేరదో, దేనిని దహింపజాలదో, చిత్తరువులో కనిపించెడు అంగనామణియు యథార్థముగా నేలాగున నారీమణి కాదో, సంసారము చేయజాలదో ఆలాగున వాచావివేకముతో చెప్పెడు వేదాంతవాక్యమున్ను అజ్ఞానమును పోగొట్టజాలదు. అది వివేకము కాదు. అవివేకమే యగును.

ఆచారాల్లభతే హ్యాయురాచారాదీప్సితాః ప్రజాః ।
ఆచారాద్ధనమక్షయ్యమాచారో హ్యంత్యలక్షణమ్ ॥

మంచి ఆచరణవలననే దీర్ఘాయుస్సు గల్గును. ఆచరణవల్లనే జనులు తమ యభీష్టమును పొందగలరు. ఆచరణవల్లనే అక్షయమగు ధనము చేకూరును. కట్టకడకు ఆచరణ యొక్కటియే మానవుని యుత్తమ లక్షణ మగును.

ఫలం కతకవృక్షస్య యద్యప్యంబుప్రసాదకమ్ ।
న నామగ్రహణాదేవ తస్య వారి ప్రసీదతి ॥

కతకరేణువు పంకిలజలమును శుద్ధపరచుశక్తి గల్గియుండినను, అట్టి చిల్లగింజ నూరిన గంధమును జలభాండములో కలపక మట్టినీటికుండ దగ్గఱ నుంచి చిల్లగింజపేరును మాత్రము చెప్పుచుండిన ఆ నీరేలాగున నిర్మలము గాదో ఆలాగున, ఆచరణము లేని వేదాంతము యొక్క స్థితియని గూడ విజ్ఞులు తెలిసికొనవలయును.

వీరు ఆశ్రమ శివాలయ నిర్మాణానికి పైకం పంపినారు

(01).	శ్రీ.ఎల్.పి.నరసింహులురెడ్డి (షెనాయ్‌నగర్, చైన్నై)	రూ.100001/-
(02).	ఎ.వసంతమ్మ (కీల్పాక్,చెన్నై)	రూ.30,000/-
(03).	పేట.కాత్యాయనమ్మ (రాచకండ్రిగ)	రూ.20,000/-
(04).	ఎల్.సౌందర్యమ్మ (రామారెడ్డిపాళెం,మీంజూరు)	రూ.11,000/-
(05).	శ్రీ గెల్లి చంద్రశేఖర్ గుప్త (అడ్వకేట్, హైద్రాబాద్)	రూ. 10001/-
(06).	పి.లక్ష్మణమూర్తి (విశాఖపట్నం)	రూ.10,116/-
(07).	వి.శ్రీహరి (హైద్రాబాద్)	రూ.10,116/-

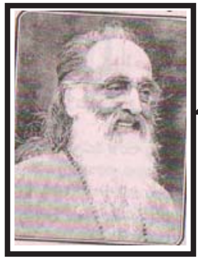

భజగోవిందం

వ్యాఖ్యానం - శ్రీ చిన్మయానంద స్వాములవారు
అనువాదం - కామరాజుగడ్డ రామచంద్రరావు

శ్లో ॥ సత్సంగత్వే నిస్సంగత్వం
నిస్సంగత్వే నిర్మోహత్వమ్ ।
నిర్మోహత్వే నిశ్చలతత్వం
నిశ్చలతత్వే జీవన్ముక్తి ః ॥
భజగోవిందం భజగోవిందం, గోవిందం భజమూఢమతే ॥

మంచివాళ్ళ సాంగత్యంద్వారా అసంగత్వం అలవాటవుతుంది. అసంగత్వము వల్ల మోహభ్రాంతి అనేది రాదు. దానినుండి విముక్తులవుతాము. మోహం ఎప్పుడయితే దూరమయిందో సత్యపదార్థ దృష్టి నిలుస్తుంది. ఆ దృష్ట్యా అనుభవం గడించినపుడు ఈ జీవితంలోనే ముక్తి లభిస్తుంది.

ముందు చెప్పిన శ్లోకాలను బట్టి ఒక విషయం విదితమయింది. ప్రపంచంలో బ్రతకటానికిగాను సంపాదించటం, కూడ బెట్టడం మాత్రమే లక్ష్యంకాదు. అది నిజమైన హితమే కాదు రాగమనేదాన్ని పెంచుకోవటం మమత్వాన్ని వృద్ధిపరచుకోవటం అనేవి కించిన్మాత్ర ఫలితం కోసం వేసిన జీవిత కార్యక్రమం మాత్రమే. జీవితాన్ని మోహ విభ్రాంతిలో రసోన్మాదంలో వెచ్చించుట మనకున్న యోగ్యతలనన్నిటిని వ్యర్థంగా బూడిదలో పోయటమె. అందుకనె ఆదోవల్లో మనకు నడవకుండా ప్రతిపక్ష భావన ద్వారా మనసును వాటినుంచి వెనక్కు మళ్ళించాలి. అలా చేస్తే శక్తి ఖర్చుకాక కూడబెట్ట బడుతుంది. ఆ కూడబెట్టబడ్డ శక్తిని గోవిందుని అన్వేషణంలో - అతడి

వేదాన్తభేరి ... మురళీధర కృష్ణుడు

సేవనంలో వినియోగించాలి.

వేదాంతం చెప్పే ఈ తర్కం తెలిసికోవటం తేలికయినదె కాని దాని ప్రకారం నడవడమనేది అన్ని వేళలా సాధ్యమయేదికాదు. అది చెప్పిన విధంగా జీవితాన్ని నడపాలంటే క్రొత్తగా ఆరంభించిన సాధకుడికి ఎంతో కష్టమవుతుంది. ఈ చిక్కు ఏ కాలంలోగాని విద్యార్థులకు అడ్డుతగిలి చికాకు పెట్టడం మానలేదు. ఈ చిన్న వాస్తవం ప్రతి వేదాంతీ కూడ ఒప్పుకు తీరాలి. అందుకనె అతడు తన శిష్యులకు ఈ దోవను నడిచే ఉపాయం యేదో వెతికిచూసి మరీ చెప్పాలి. నిజానికి శిష్యుడి మనసులోనున్న ఆధ్యాత్మిక బలమే చాలకొద్దీ, అతడికి అడ్డంకుల నుంచి తప్పుకొని దోవనడవటంలో సహాయం ఇవ్వటం చాలా అవసరం.

అలా కాకపోయినట్లయితే వేదాంతము అనేది ఆచరణయోగ్యము కానట్టి అరణ్య వాసమయిపోయేది. శ్రీ శంకరులు ఎప్పుడు యేది చెప్పినా సాధకులకు ముఖాముఖీ వ్యక్తం చేసి చెప్పారు. ఆయన బోధనాపద్ధతి పూర్వపు ఋషులపద్ధతి వంటిది కాదు. పూర్వులు అసంభవమనుకొనదగినట్టి అనంతానందాన్ని సంభవం చేసికొని దానిచేత ఉత్తేజితుడై కండ్లు మూసికొని కూర్చొని తాము ధ్యానంలో దర్శించిన సత్యాన్ని గూర్చి ప్రపంచానికంతటికీ వినగలిగిన ఉచ్చ స్వరంతో గుంభనతోకూడుకొన్న కొన్నిమాటలు వినిపించేవారు. ఆ సూత్ర మూలాన్ని పరిపాలించకపోతే కలిగే దుఃఖమును ఆదేశిస్తూ కటువుగా బోధలు వినపడేవి. ఈ మాటలే శాంతియుతులైన బోధకుల హృదయకమలాల్లోంచి వెడలినవై ఉపనిషత్తులయినాయి. శ్రీ శంకరులు దేశంలో సాంస్కృతిక పునరుద్ధరణం నెలకొల్పటానికి సన్నద్ధుడైన మత ప్రచారకులు. ఆ ప్రకారముగనే తన శిష్యులు యెంతటి యెలాంటి గ్రహణ శక్తి కలిగి వున్నవారో ఆయన యేనాడూ కూడ మరిచినట్లు కనిపించదు.

ఈ శ్లోకంలో శ్రీ శంకరులు సాధకులకు ఒక నిచ్చెనవంటి మెట్ల మార్గాన్ని ప్రసాదించారు. అదే వారిని అభివృద్ధికి తీసుకొని పోగలుగుతుంది. పరిపూర్ణత అనే దాని అత్యంత మహోన్నత శిఖరాల నందేవరకూ ఈ నిచ్చెన ఎంతో సహాయకారిగా సాధకునికి పనిచేస్తుంది.

వేదాంతానికి ఆదరణగా నున్న వెనుక చర్చించిన ప్రాతిపదికను అర్థం చేసికొన్నప్పటికి, క్షణక్షణమూ మనం జీవితంలోని మనోవికార హేతువుల మధ్య – కామినీ కాంచనాల కుహనాకర్షణముల కూడలిలో బ్రతుకుతున్నామన్నది వాస్తవమైన విషయము. నాకున్న రసోన్మాద భావనలకు నాకున్న మోహపూర్ణమైన ఆలోచనలకు కళాత్మకంగా కొన్ని అడ్డుగోడలను జ్ఞానయుతం చేసి కట్టుకొంటానేమోగాక, అలా గోడలుకట్టి వాటి మామూలు ప్రవాహాన్ని కొంతకాలం ఆపుతానేమోగాక, కాని మరులు కొల్పే వస్తుసముదాయం మన చుట్టూరా అనంతమై వుండుటవలన కలిగే భ్రమ మహాబలవత్తరమైన దవటం వల్లనూ సాధకుడు వాటికి వ్యతిరేకంగా నిలిచి నిరంతరం వాటిని ఆపగలగటం అతడికి చేతకాని పని అనిపిస్తుంది.

సాధకుడు మొదటి రోజుల్లో ఎంతో కష్టపడి ఆధ్యాత్మ సంబంధమైన ఉన్నతికి ప్రయత్నాలు చేస్తూవుంటాడు. అతడికి మద్దతుగా కొంత ధైర్యం తగిన శక్తి యివ్వటానికిగాను శ్రీ శంకరులు ఒక మార్గం సూచించారు. అది సత్సంగము – అనగా మంచితో సంబంధమని అర్థము. ప్రతిపక్ష భావనను ఆచరించి మనస్సులో మంచి ఆలోచనలను పెంపొందించు కొంటూనే వుంటాడతడు. ఇవెందుకంటె లోనుంచి పెల్లుబికే ఉద్రేకాలను అణచుకోటానికి ఉపయోగపడుతవి. కాని బాహ్య ప్రపంచంనుంచి కొన్ని ప్రేరణలు వచ్చిపడతవి. వాటినుంచి తనను కాపాడుకోవటానికి ఒక కోట కట్టుకోవాల్సి వుంటుంది. ఆకోటే శ్రీ శంకరులు చెప్పే సత్ సాంగత్యము. మంచివారితో స్నేహము సదాలోచనలు చేసే వారితో స్నేహము. సజీవులైన గురువులతో విద్వతులతో, సభ్యత కలిగిన వారితో మన స్ఫూర్తిగా సత్

పదార్థాన్ని అన్వేషించే సాధకులతో సహవాసం చెయ్యాలి. ఇవేవీ కుదరని సమయంలో మంచి పుస్తకాల ద్వారా సత్ పదార్థ విషయంతో పరిచయం వుంచుకోవటం చెయ్యాలి.

మనం మనచుట్టూ చేర్చిన సాంగత్యం చాలా ముఖ్యమైనది. ప్రపంచములో సాధకులు తమ స్నేహితులను యెంచుకోవటంలో చాలా అజాగ్రత్తను కలిగి వుంటున్నారు. దాని ఫలితం ఆ సాధకుడికి కొంత విషయ పరిజ్ఞానం నిశ్చయాత్మకమైన మనసూ వుండి కూడా దుస్సాంగత్య దోషం వల్లనూ గుడ్డిగా పాటించే రసోద్రేకాలవల్లనూ అతడికున్న జ్ఞానం కాస్తా లాగివేయబడగా చెడిపోతున్నాడు. మంచి వారితో స్నేహం అంటే అర్థమేమిటంటే పరమేశ్వరుని భక్తులెవరో వారితోనూ పరమేశ్వరుని అన్వేషించే సాధకులతోనూ స్నేహమని అర్థం, అలాంటి సంఘంలో ఒకానొక శక్తి ఉద్భవిస్తుంది. ఆ సమావేశం వల్ల ఆ శక్తి ఒక బలవత్తరమైన కోట నిర్మిస్తుంది. అదే ఈ బాహ్య ప్రపంచములోని మాంత్రికమైన తమాషాలనే – వీటినుంచి నిన్ను రక్షించేది.

ఈ సత్సాంగత్యమనే దాని ఫలితంగా మనుష్యుని మనస్సు క్రమంగా ఒక స్థితిని సంతరించుకొంటుంది. ఇంద్రియ విషయాల ఆకర్షణలో పడకుండావుండే స్థితి అది. ఆ స్థితిలో తన కొఱకు కాని పనులు మాత్రమే కర్తవ్యంగా చేస్తాడు. దానివలన అసంగత్వమనే దాని రహస్యం మనస్సుకు అర్థమవుతుంది. దీన్నే నిస్సంగత్వమనేది. ఈనిస్సంగత్వమనేది హృదయాంతరాళాలలో సుస్థిరమై నిలిచే పరిస్థితిలో మోహమనేది హృదయం నుంచి విసర్జింపబడుతుంది. అనగా మనం రంగుటద్దాల్లోంచి చూచి వస్తువులకు అబద్ధపు విలువలుగట్టి వాటిని ప్రేమించటం ద్వేషించటమనే విభ్రాంతి నుంచి బయటపడతామని అర్థం. ఇదే నిర్మోహత్వమనేస్థితి.

ఈ నిర్మోహత్వ స్థితిలో వస్తువులను యథాతథంగా చూసి అర్థం

చేసికోగలం. ఎందుకంటే వాసనలనే రంగు అద్దాలు మనసుకు లేవు కదా! వస్తువులకు మెరుగులవల్ల కలిగిన విలువలు మనసు కెక్కవు, వాటి నిజమైన సత్యమైన పరిణామం పరిస్థితి మనసుకు వాస్తవంగా అర్థమయే సూచన కలుగుతుంది. అదే ఆయచ్యుతుని తెలిసికోవటానికిచ్చే సూచన. ఈ సూచన అలా నిలిచి మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారాల్లో కూడ అలా నిలిచిపోతే, సుస్థిరమైతే, భగవంతుని మనం చూచిన వాళ్ళమే అవుతాము. కాదు – గుర్తించిన వాళ్ళమే అవుతాము, ఎక్కడ గుర్తించటం ? మనం దేన్ని సమ్యగ్విధాన చూస్తున్నామో దానిలోనల్లో భగవంతుడిని గుర్తించిన వాళ్ళమవుతాము. అది జీవన్ముక్త స్థితి. ఈ శ్లోకంలో ఉత్కృష్ట స్థితికి ఎక్కటానికిగాను చెప్పబడ్డ ఈ నిచ్చెన గీతలో చెప్పబడ్డ మరోరకమైన నిచ్చెనను జ్ఞాపకానికి తెస్తుంది. అది పతనాని కయినట్టి దిగేందుకయిన నిచ్చెన "సంగాత్ సంజాయతే కామః –కామాత్క్రోధోభిజాయితే క్రోధాద్భవతి సమ్మోహః సమ్మోహాత్ స్మృతి విభ్రమః స్మృతిభ్రంశాద్బుద్ధినాశో బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి.......

ఈ రెండు శ్లోకాలనూ చూస్తే గీత పతనమయేందుకయిన నిచ్చెనను వర్ణించగా శ్రీ శంకరులు పైకి ఎక్కేటందుకయిన నిచ్చెనను వర్ణించినారని తెలుస్తుంది. ఈ శ్లోకంలో "నిశ్చలతత్వం " అనే పదానికి బదులు " నిశ్చలత్త్వం" అనే పదంతో అర్థం చెప్పుకోవటం కూడా కద్దు. మనసులోని భ్రాంతి ఎప్పుడయితే పోయిందో మనసు ధ్యానంలో ఏకాగ్రతనిస్తుంది. ఈ ఏకాగ్రతతోనే ఆ మహోన్నత పదార్థాన్ని మనం అనుభూతిలోకి తెచ్చుకోగలం. ఆ తరువాత జీవన్ముక్త స్థితిని పొందగలుగుతాము.

(చిన్మయ మిషన్ సౌజన్యంతో)

1.కృష్ణ తులసి – వైరల్ ఫీవర్‌ని (కృమి జ్వరాలు) నివారిస్తుంది.
2. లక్ష్మీతులసి – దీని వాసనకు దోమలు దరిజేరవు.
3. రామతులసి – కడుపులోని నులిపురుగులను సంహరిస్తుంది.

శ్రీనారాయణ గురుబోధనల ప్రాధాన్యం

– మహామహోపాధ్యాయ
– డా ॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, (తిరుపతి)

ఓం బ్రహ్మణే మూర్తిమతే శ్రుతానాం శుద్ధిహేతవే ।
నారాయణయతీన్ద్రాయ తస్మై శ్రీగురవే నమః ॥
శ్రీనారాయణగుర్వాద్యాం శివలింగార్యమధ్యమామ్ ।
అనంగానందపర్యంతాం వందే గురుపరంపరామ్ ॥

భారతావని కర్మభూమిగా, పుణ్యభూమిగా, ఆర్షభూమిగా, వేద భూమిగా ప్రసిద్ధ వహించింది. మంత్రద్రష్టలైన పరమర్షులు పూర్వం ఎందరో ఈ పవిత్రభూమిపై వర్ధిల్లారు. ఆ ఋషిపరంపర పూర్వయుగాలతోనే సమాప్త మయిందని భావించరాదు. నేటి యుగంలో గూడా నాటి మహర్షులను పోలిన మహానుభావులనేకులు జన్మించారు.

తీర్ణాః స్వయం భీమభవార్ణవం జనాన్ అహేతునా 2 న్యానపి తారయన్తః॥

అని శంకరభగవత్పాదు లన్నట్లు వారు తాము భవసాగరం తరించి అవ్యాజమైన కృపతో ఇతరులను గూడా తరింపజేశారు. బుద్ధుడు, బసవేశ్వరుడు, శ్రీరామకృష్ణపరమహంస, స్వామివివేకానంద మున్నగు వారు ఈయుగానికి చెందినవారే. అట్టి మహనీయులలో అగ్రశ్రేణికి చెందినవారు శ్రీ నారాయణ గురుస్వాములు.

' జయంతీ నామ సా ప్రోక్తా జయత్యశుభమిత్యసౌ 'అన్నట్లు మహనీయుల జయంత్యుత్సవాలు అశుభాలను తొలగిస్తాయి. శ్రీ నారాయణగురువువంటి మహామహనీయుల జయంతులు అశుభాలను తొలగించటంతోపాటు శుభపరంపరను గూడా చేకూరుస్తాయి.

పరివర్తిని సంసారే మృతః కో వా న జాయతే ।
స జాతో యేన జాతేన యాతి వంశః సమున్నతిమ్ ॥

నిరంతరం మార్పు జెందే సృష్టిలో మరణించినవాడెవడు మరల జన్మించడం లేదు ? కాని అందరి జన్మలూ జన్మలు కావు. ఏ మహితాత్ముని జన్మవల్ల మానవజాతికి చెందినవారందరూ సమున్నతిని పొందుతారో, అట్టివాడే నిజంగా జన్మించినవాడు. అట్టి జన్మతో లోకాన్ని పావనం కావించిన శ్రీ నారాయణ గురుస్వామి జయంత్యుత్సవాలు జయప్రదములగు గాక !

భగవంతుడు వైకుంఠంలో హాయిగా శ్రీదేవిసమేతుడై కాలం గడపవచ్చు. కాని అలా గడపక భూలోకంలో అనేకావతారా లెత్తి శ్రమపడడ మెందుకు ? ఆ దేవుడే చెప్పినట్లు ధర్మసంస్థాపన కొరకే ఆయన అలా చేస్తున్నాడు. ధర్మరక్షణ ఒక్క భగవంతుని కర్తవ్యం మాత్రమే కాదు. భగవదంశతో లోకంలో అవతరించిన మహాపురుషుల కర్తవ్యం గూడా అదే. అట్టి కర్తవ్యాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా నిర్వహించి ఇతరులకు బోధించి తన జీవితకాలంలోనే ఆ కృషి ఫలప్రదం కావడం చూచి ఆనందించిన లోకోత్తరచరిత్రుడు శ్రీనారాయణగురుస్వామి.

‘ యల్లాభాన్నాపరో లాభః ’ అన్నట్లు ఆత్మ లబ్ధి పొందిన మహనీయులు మరొక లాభాన్ని ఆపేక్షించవలసిన పని లేదు. అయినా సోదర మానవసముద్ధరణకై పాటుపడడం తమ కర్తవ్యంగా మహాత్ములు భావిస్తారు. తన డెబ్బైమూడేండ్ల జీవితాన్ని అలా సద్వినియోగం చేసిన పూతాత్ములు శ్రీనారాయణగురుదేవులు.

ఒకసారి జీవన్ముక్తులైన ఋషులు కొందరు కైలాసానికి వెళ్ళి శివుని దర్శించారు. తాము తపోధ్యానాదులాచరించి జీవన్ముక్తుల మయ్యామని చెప్పారు. ఇక శేషించిన జీవితకాలంలో తమకేదైనా కర్తవ్యమున్నదా ?

అని ఆ దేవుణ్ణి ప్రశ్నించారు. అందుకు శివుడు చిరునవ్వు నవ్వి “ ఇంకనే మీకు కర్తవ్యం అధికంగా ఉన్నది. మీరు ఏ అనుష్ఠానంతో జీవన్ముక్తస్థితిని పొందారో, ఆ అనుష్ఠానాన్ని జనులందరికీ బోధించండి ! వారిని గూడా తరింపజేయండి ! అదే మీ ముఖ్య కర్తవ్య ” మని చెప్పాడట !

కారణజన్ములు తమముక్తితో తృప్తి చెందరు. ‘ సర్వే 2 త్ర సుఖినః సన్తు ’ అన్నట్లు భౌతికంగానూ, ఆధ్యాతికంగానూ లోకంలోని జనులందరూ ఉన్నతిని సాధించాలని భావించి అందుకై పాటుపడతారు. అలా శ్రమించిన వారిలో నేటియుగంలో అగ్రతాంబూలాని కర్హులు శ్రీనారాయణ గురుదేవులే.

మన మొకచోట నివసించాలనుకొంటే అక్కడి పరిసరాలు శుభ్రంగా ఉన్నవో లేవో చూచుకొంటాం. అట్లే లోకంలో జన్మించిన ఒక మహాపురుషుడు తానున్న సమాజం సువ్యవస్థితంగా ఉన్నదా, లేక అవ్యవస్థితంగా ఉన్నదా అని పరిశీలిస్తాడు. అవ్యవస్థితంగా వుంటే దాన్ని సువ్యవస్థితం చేయడానికి ఉద్యమిస్తాడు. శ్రీనారాయణగురువు చేసిన పని ఇదే. కల్తీ లేని అసలుసిసలైన ధర్మాన్ని వారు బోధించారు.

స్వామి పంధొమ్మిదవ శతాబ్దిలో (1856) జన్మించారు. ఆకాలంలో ఎట్టి హక్కులకూ నోచుకోని ఒక సామాజిక వర్గంలో ఆయన అవతరించడం జరిగింది. కొన్ని శతాబ్దాలపాటు అణచివేతకు గురిఅయిన సామాజిక వర్గమది. అట్టి వర్గంలోని జనులు సహజంగా ఆత్మవిశ్వాసం కోల్పోతారు. ఆత్మోన్నతి పొందాలంటే ఆత్మవిశ్వాసం ఉండాలి. పూర్వం దేవునిపై విశ్వాసం లేనివారిని నాస్తికు లనేవారనీ, నేడు తనపై తనకు విశ్వాసం లేనివాడే నాస్తికుడని నవీనమతం చెబుతున్నదనీ శ్రీవివేకానందులు ప్రబోధించారు.

ఆత్మవిశ్వాసంలేక పశుప్రాయమైన జీవితం గడిపేవారిని చూచి చలించిపోయిన శ్రీనారాయణగురుస్వామి ఈ దుఃస్థితిని చక్క జేయడం

ఎలాగా ? అని సుదీర్ఘంగా ఆలోచించారు. ఈ విషయం **" అముమర్థం చింతయతః కాలో భూయానగాన్మమ "** (నారాయణస్మృతి, 1-26) అన్న వారి మాటలనుండే స్పష్టమవుతున్నది. ఇలా ఆలోచించి స్వామి తన కర్తవ్యం నిర్ణయించుకొని గొప్ప సంఘసంస్కరణోద్యమం ప్రారంభించారు. ఈ ఉద్యమం అటు బౌతికంగానూ, ఇటు ఆధ్యాత్మికంగానూ ఉభయవిధాలా అప్రతిహతమై కొనసాగింది. ఆధునిక సమాజానికి అది మార్గదర్శకమయింది.

ఒక మహాసంస్కరణ నిర్విఘ్నంగా కొనసాగాలంటే అది ఋషుల నుండే ప్రారంభం కావాలి. శ్రీనారాయణగురువు సామాన్యఋషి కాదు, ఆయన బ్రహ్మర్షి, గురువులకే గురువు. అంతటి మహిమాన్వితుడు కావడంవల్ల ఆయన సంకల్పం ఫలించింది.

ధర్మాణా మనరూపాణాం స్థాపనాశిష్యయతేఽధునా ।

నిర్వోఢుం కృత్యమేతత్త్వ మవతీర్ణో మహీతలే ॥ (నారాయణవిజయః 7-53) అన్నట్లు నేటి సమాజసుస్థితికి అనుగుణమైన ధర్మాలను స్థాపించి బోధించడానికే ఆయన అవతరించారు. ధర్మమనే పేరుతో చలామణీ అయ్యే అధర్మాలను రూపుమాపడానికీ, వక్రమార్గం పట్టిన విశ్వాసాలను సక్రమ మార్గంలోకి మళ్ళించడానికీ ఆయన అవతారం అవసరమయింది.

హిందూసమాజంలో వర్ణవ్యవస్థ సంస్కరణపరులకు కొరకరాని కొయ్యగా తయారయింది. ప్రాచీన శాస్త్రాలూ, పురాణాలు అన్నీ ఈ వ్యవస్థను సమర్థించేవే. దీనివల్ల సమాజంలో ఇంచుమించు 80శాతం ప్రజలు ఆత్మోన్నతిని సాధించలేని హీనస్థితికి వచ్చారు. నాటి చట్టాలు, అప్పటి రాజుల పరిపాలనావిధానాలు వారిని జీవచ్ఛవాలుగా మార్చివేశాయి. ప్రజల్లో విరివిగా వ్యాపించిన మూఢవిశ్వాసాలనూ, అస్తవ్యస్తమైన స్థితిగతులనూ చూచి వివేకానందుడు కేరళ రాష్ట్రాన్ని పిచ్చివాళ్ల నిలయమని పేర్కొన్నాడు

గదా ! దురాచారాలు, అవినీతి, అనవసరమైన కర్మకాండలు, మూఢవిశ్వాసాలు ఇత్యాదులవల్ల సమాజం సరిఅయిన మార్గంలో నడవడం లేదని గుర్తించిన స్వామి ప్రగతిని అడ్డుకొనే పరిస్థితులను తొలగించడానికి తీవ్రప్రయత్నం చేశారు. విద్యావ్యాప్తితో అనేక మూఢవిశ్వాసాలు, దురాచారాలు నశిస్తాయి. కాన స్వామి సరిఅయిన విద్య వ్యాపించడానికి కృషి చేశారు.

' విద్యాతపోభ్యాం పూతాత్మా' అని శ్రుతి వచనం. ' విద్యావిహీనః పశుః ' అనిభర్తృహరి మాట. అటు భౌతికంగా కానీ, ఇటు ఆధ్యాత్మికంగా కానీ ఉన్నతి పొందడానికి పరాపరవిద్యల అధ్యయనం ప్రతిమానవునికీ అవసరమే. ప్రాచీన జ్ఞానవిజ్ఞానాలకు నిలయమైన భాష సంస్కృతం. అట్టి సంస్కృతాభ్యాసం కూడా అందరికీ ఆవశ్యకమే. కాని వర్ణవ్యవస్థ వల్ల, కులభేదాలవల్లా అందరికీ ఈ భాష, ఈ విద్యలు అందుబాటులో లేకుండా పోయాయి. కొన్ని స్మృతులు స్త్రీ శూద్రులకు వేదవిద్యాధ్యయనాన్ని నిషేధించాయి. ఈ దుఃస్థితి తరతరాలుగా కొనసాగడం విచారకరం.

స్వామి సంస్కృతంలో నిష్ణాతుడు, గొప్ప కవి, మంచి విమర్శకుడు. పరాపర విద్యలు రెండింటిలోనూ పారంగతుడు. వాటి ప్రయోజన మెట్టిదో తెలిసిన మహనీయుడు. అందువల్ల వివిధ విద్యల పరిజ్ఞానం జనులందరికీ అవసరమనీ, లేనిపోని నిషేధాలు తగవనీ స్వామి ఉద్ఘాటించారు. **(సశేషం)**

వీచీ తరంగ న్యాయము

గాలికి ఒక అలలేస్తుంది. దాని తాకిడికి మరో అలపుడుతుంది. దాని వలన మరొకటి ఇలా ఒడ్డు చేరే వరకు ఒక అల తరువాత మరో అల వరుసగా పుట్టొంటాయి. దీనిని వీచీ తరంగ న్యాయమంటారు. అట్లే శబ్దం పుట్టి ఒక స్పందన తరువాత మరో స్పందన ఇలా చెవిని తగిలేంత వరకు శబ్దతరంగాలు పుడుతూంటాయి.

పరంపరా ప్రాప్త యోగ దార్శనికులు

స్వామి అమృతానంద (శ్రీరామకృష్ణ మఠం)

- అనువాదం ఎ.తారాలక్ష్మి

యోగం అను పదము 'యుజ్' అను ధాతువునుండి ఉద్భవించింది. ఈ పదమునకు 'కూడిక ' మరియు 'ఏకాగ్రత' అను రెండు అర్థములు కలవు. పతంజలిమహర్షి 'యోగ సూత్రములను ' రాజయోగమను పేర గ్రంథస్థం కావించిరి. యోగము లన్నింటిలోనూ మకుటాయమానమైనది ' రాజయోగము'

పతంజలి మహర్షులవారు తమ గ్రంథంలో 'యోగ' పదమును 'ఏకాగ్రత' అనే అర్థంతో వాడారు. గ్రంథాన్ని 'అథ యోగానుశాసనమ్' అను సూత్రముతో ప్రారంభించారు. ఇందు ప్రయోగింపబడిన ' అథ ' శబ్ధము బ్రహ్మసూత్రములలోని అథ శబ్దమునకు బేధం కలదు.. బ్రహ్మ సూత్రములలో సూచించిన అథ శబ్ధమునకు ముముక్షువు సాధన చతుష్టయ సంపత్తిని పొందిన పిమ్మట బ్రహ్మజిజ్ఞాసకు అధికారి అవుతాడన్న అర్థం వస్తుంది. అదేవిధంగా పతంజలి యోగశాస్త్రములోని 'అథ' శబ్దమునకు 'పూనుకొనుట ' అను అర్థం వస్తుంది. అంటే అత్యంత క్లిష్టమైన యోగసిద్ధాంతములను అర్థం చేసికొనుటకు పూనుకొనవలెనని భావము.

వేదర్షులచే హిరణ్యగర్భుని ద్వారా యోగశాస్త్రము పతంజలి మహర్షికి అనుగ్రహించబడింది. ఆ యోగశాస్త్ర జ్ఞానాన్ని మహర్షులవారు రాజయోగమను పేర గ్రంథస్థంచేసి సాధకులకు ప్రసాదించినట్లుగ శాస్త్రాధారం. రాజయోగ గ్రంథం అనుష్ఠాన గ్రంథం.

ఈ పవిత్ర గ్రంథాన్ని శ్రీరామకృష్ణులవారి శిష్యాగ్రగణ్యులైన వివేకానందస్వామి అద్భుతమైన వాఖ్యానంతో ఆంగ్ల భాషలోనికి

అనువదించారు. అందు శ్రీ స్వామివారు రాజయోగ సిద్ధాంతములను విశ్లేషించి వాఖ్యానించుటతోపాటు, మతమును గూర్చి సరియైన అవగాహన కల్పించుటకు రాజయోగము ఏవిధంగా సహాయకారి కాగలదో కూడా బహు చక్కగా వివరించారు. వేదాంతతత్త్వ రహస్యాలను యోగశాస్త్రము మరియు సాంఖ్యశాస్త్రము ఇంచుమించుగా ఒకేవిధంగా వివరిస్తున్నట్లు అనిపించినప్పటికీ, ఒక్క విషయంలో మాత్రము యోగశాస్త్రం సాంఖ్యశాస్త్రముతో విభేదిస్తుంది. అదియే మనస్సు. యోగసాధనలో మనస్సు ప్రముఖపాత్ర వహిస్తుంది. సాధకుని మనస్సును కూలంకషంగా అధ్యయనం చేయుటకు తద్వారా అతని ఆంతరిక స్వభావాన్ని విశ్లేషించుటకు ఉపయుక్తమైన ఒక సర్వసామాన్య విధానాన్ని రూపొందించుటకు యోగసాధన విధానం తోడ్పడుతుంది. సాంఖ్య విధానంలో ఇట్టి సౌలభ్యము లేదు. అంతియే గాక రాజయోగము మనస్సును అధ్యయనం చేసే వివిధ పద్ధతులను, వ్యక్తుల ఆంతరిక ప్రకృతులను అర్థం చేసుకునే వివిధ విధానాలను కూడా వివరిస్తుంది.

భౌతికజగత్తును విజ్ఞానశాస్త్రం ద్వారా మయు వ్యక్తియొక్క ఆంతరిక స్థితిని యోగాభ్యాసం ద్వారా అధ్యయనం చేస్తాం. ఈ తరహా అధ్యయనం ప్రకృతిని స్పష్టంగా అర్థం చేసికొనుటకు దోహదపడుతుంది. ఈ అంశమే మతమునకు పునాది. పూజ్య శ్రీ వివేకానందస్వామి దీనినే " వైజ్ఞానిక మతం"గా అభివర్ణించారు.

శ్రీ స్వామివారు మతమును సమగ్రంగా అధ్యయనం చేసి తత్త్వాన్ని ఏవిధంగా నిర్వచించారో క్రింది ఉదాహరణద్వారా మనం అవగాహన చేసికొనవచ్చును. రాజయోగగ్రంథం ఆంగ్లానువాద రచనలో అవిద్యను నశింపజేయు విధానమును గూర్చి జీవాత్మ లక్షణములను గూర్చి స్వామివారు క్రింది విధంగా వివరించారు.

యోగశాస్త్ర ప్రకారము జీవాత్మ అవిద్యావశుడై జడమైన ప్రకృతితో బంధింపబడి ఉంటుంది. ఈ బంధంనుండి విడివడి పరమపదాన్ని చేరుటయే జీవుని గమ్యమై యున్నది. అన్ని మతముల సారాంశము ఇదియే అయి ఉన్నది. సచ్చిదానంద పరమాత్మయొక్క అంశయే జీవాత్మ. బాహ్య మరియు ఆంతరిక జడప్రకృతిని నియంత్రించడం ద్వారా అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మను గుర్తించడమే ఆత్మజ్ఞానము. ఇట్టి జ్ఞానమును పొందుటకు జీవుడు కర్మమార్గమును గానీ, జ్ఞానమార్గమును గానీ, భక్తి మార్గమును గానీ లేక ధ్యానమార్గమును గానీ ఆశ్రయించవచ్చును. వీటిలో ఏదో ఒక మార్గమును గానీ, అంతకంటే ఎక్కువ మార్గములుగానీ లేదా మార్గములన్నిటినీ గానీ ఆశ్రయించి, అనుసరించి మోక్షమును పొందవచ్చును. ఇదియే సర్వమతముల సారమై యున్నది. వివిధ మత సిద్ధాంతాలు, కర్మకాండలు, శాస్త్రవచనాలు, ఆలయ సందర్శనాలు, పలుదేవతారాధనలు మొదలైనవన్నీ అప్రధానాంశాలు. యోగి తన చిత్త వృత్తులను యోగసాధనద్వారా చక్కగా నియంత్రించి తన గమ్యమును చేరుకుంటాడు.

సాధకుని ఆంతరిక ప్రవృత్తిని క్రమబద్ధీకరించి సాధనలో అభివృద్ధిని పెంపొందించుటకు రాజయోగము ఎంతగానో సహాయకారిగా ఉంటుంది. వివిధ మతాలకు, వివిధ మార్గాలకు చెందిన పలువురు జిజ్ఞాసువులు ఈ యోగాన్ని సాధన చేయుచున్నారు. ఫలితంగా ఎందరో జ్ఞానయోగులు, కర్మయోగులు, భక్తియోగులు సమాజంలో మెండుగా నున్నారు. మరియు రాజయోగాన్ని శంకరమతావలంబకులు మరియు రామానుజ మతావలంబకులు భిన్న సాంప్రదాయాలతో అనుసరించుచున్నారు.

క్లిష్టమైన యోగాభ్యాసములను అనుసరించుటలో శ్రీ వివేకానంద స్వామివారి యోగదర్శనము తమకు గొప్ప మార్గదర్శకత్వము

వహించినట్లుగా శ్రీ అరవిందులవారు పేర్కొని యున్నారు.

శ్రీ రామకృష్ణులవారి 'కథామృతమును' పఠించిన వారికి భగవద్గీతపై శ్రీరామకృష్ణులవారికి గల పట్టు మరియు సమగ్ర అవగాహన అర్థమవుతుంది. వారి బోధ ఇలాసాగుతుంది. " గీత అనే పదాన్ని పలుమార్లు ఉచ్చరిస్తే అది 'త్యాగి' అనే పదంలా వినిపిస్తుంది. అంటే " ఓ మానవా ! భగవంతుని కొరకు సర్వమూ అర్పించు " అని అర్థం. జ్ఞాన మార్గంలో దీనిని సన్యాసయోగం గానూ, శ్రీరామకృష్ణుల వారి మాటలలో దీనిని వ్యాకులత యోగంగానూ పేర్కొనవచ్చును. శ్రీ మద్భగవద్గీతలోని చివరి అధ్యాయంలోని క్రింది శ్లోకం ఈ భావాన్నే స్ఫురింపజేస్తుంది.

మచ్చిత్త స్సర్వదుర్గాణి మత్ప్రసాదాత్తరిష్యసి ।
అథచేత్వ మహజ్కారాన్న శ్రోష్యసి వినఙ్క్ష్యసి ॥

వేదాన్తభేరికి ఈక్రిందివారు పోషక చందా పంపినారు

(01).	పులిపాటి వెంకటసుబ్బయ్య (టీచర్, నంద్యాల)	రూ.1200/-
(02).	పులిపాటి వెంకటసుబ్బయ్య (పూజారి, బిజిన వేముల)	రూ.1200/-
(03).	జక్కుల వెంకన్న (తండ్రి సోమయ్య, పెదవలిగూడెం)	రూ.1200/-
(04).	అడపా పాపారావు (బాక్సరా, హౌరా)	రూ.1,116/-
(05).	గెల్లి చంద్రశేఖర్ గుప్త (అడ్వకేట్, హైద్రాబాద్)	రూ.1200/-
(06).	డా॥ ఎం. విజయకుమార్ (నేవి, బొంబాయి)	రూ.1000/-

జ్ఞాన సుధ

అనువాదం :

శ్రీ శంకరానందగిరి స్వాములవారు,

ఉమామహేశ్వర పీఠాధిపతులు

మూలం

శ్రీ సర్వభూషణ శివయోగి వారు

(నవంబరు సంచిక తరువాయి)

ముముక్షులక్షణము

అవ : దయ మొదలైన ఉత్తమగుణములు గలిగియుండుటయే ముముక్షువునకు లక్షణమని తెలుపుచున్నారు.

ఆర్తప్రీతి ర్విషయవిరతి ర్నిర్విషాదో విపత్తౌ
కర్మానాస్థా తనుపరిభవః పుత్రదారాద్యమోహః,
ప్రాప్తే తుష్టి స్సకల సమతా తత్త్వవిద్యా విమర్శః
తజ్జ్ఞై స్సంగో గురుకులరతి ర్లక్షణం స్యా న్ముముక్షోః 9

ఆర్తప్రీతిః = అర్తులయందు ప్రేమ, విషయవిరతిః = విషయముల యందు వైరాగ్యము, విపత్తౌ = ఆపదయందు, నిర్విషాదః = శోకింపమి (గుండెనిబ్బరము గలిగియుండుట), కర్మానాస్థా = కర్మలయందనాసక్తి, తనుపరిభవః = శరీరమునందు ఆదరబుద్ధి లేకుండుట, పుత్రదారాది అమోహః = పుత్రమిత్ర కళత్రాదులయందు వ్యామోహము లేకుండుట, ప్రాప్తే తుష్టిః= కలిగిన దానియందే తృప్తి, సకల సమతా = సర్వత్ర సమత్వము, ఎవరి యెడను రాగద్వేషములు లేక వర్తించుట, తత్త్వ విద్యా విమర్శః = తత్త్వజ్ఞాన విచారణ, తజ్జ్ఞై సంగః = బ్రహ్మవిదుల సాంగత్యము, గురుకుల రతిః = గురుస్థానమునందు పరమ ప్రేమ, (ఈ మొదలైన ఉత్తమగుణములు గలిగియుండుట) ముముక్షోః = ముముక్షువునకు, లక్షణం = లక్షణము, స్యాత్ = అగును.

ఆర్తులయందు (ఆధివ్యాధిబాధలు మొదలైనవానిచే దుఃఖపడెడి కష్టపడెడి ప్రాణులయందు) దయ, స్రక్చందనాది భోగ్య పదార్థములయందు (విషయ సౌఖ్యములయందు) విరక్తి, కష్ట సమయములయందు ధైర్యము, అనగా గుండెనిబ్బరము, కర్మలయందు నిమగ్నతనొందకుండుట (ఔదాసీన్యము – ఉపరతి) శరీరమును లక్ష్యపెట్టకుండుట, పుత్రమిత్ర కళత్రాదులయందు వ్యామోహము లేకుండుట (అప్రియబుద్ధి), ఈశ్వర ప్రేరితములై లభించిన భోగములచే పరితృప్తి, రాగద్వేషములు లేని సమత్వ బుద్ధి, ముక్తిప్రదమగు తత్త్వవిచారణమునందభిలాష, బ్రహ్మవిదుల సాంగత్యము, గురుస్థానమునందు పరమపూజ్యబుద్ధి, అనగా గురుసంప్రదాయముయొక్క పూర్ణవిశ్వాసము ఇత్యాది సద్గుణములు ముముక్షువుయొక్క లక్షణములగును. అర్థాత్ " సత్త్వాత్ సంజాయతే జ్ఞానం " అన్నట్టు సత్త్వగుణముగలవారికే ధైర్యాది దైవీ సంపద్విశిష్టులకే జ్ఞానము సిద్ధించునని తాత్పర్యము.

అధికారి నిర్ణయ మనెడి ప్రథమాధ్యాయము **సమాప్తము**

జగదధ్యారోపాపవాదనామక – ద్వితీయాధ్యాయము

అవ : బ్రహ్మజ్ఞానమునకు అధికారము అత్యావశ్యకమని ఇంతవఱకు నిరూపింపబడినది. బ్రహ్మము అవాఙ్మానసగోచరము. అందువలన అధికారులకుగూడ అది అవేద్యమే కదా ? యను శంక కలుగగా పరబ్రహ్మము అగోచరమైనప్పటికి జగదధ్యారోపాపవాద మూలమున అనుభవయోగ్యమేయని సృష్టి ఉపక్రమోపసంహారక్రమమున బోధింపబడుచున్నది. గురుశరణాగతి పొంది, నేను ఎవరు ? ఈ భవదుఃఖము ఏ కారణమున గలిగెను ? ఇది ఎట్లు నివృత్తి నొందును? అను మొదలగు ప్రశ్నలచే ఒప్పు శిష్యునకు శుక్తి – అజ్ఞానముచే రజతప్రతీతివలె త్రాటిని మఱచినందున పామువలె బ్రహ్మభిన్నమైన సచ్చిదానంద ఆత్మస్వరూపముయొక్క మఱపుచేతనే ఈ దేహాది సకల

నామరూపాత్మక సంసృతిరూప బంధము గోచరించుచున్నదే కాని ఇది సత్యము గాదని, నీవు శుద్ధచిన్మాత్రస్వరూపుడనే యని ఈ జగదధ్యారోపాపవాద క్రమమును తెలుపుచున్నారు.

పరం వస్త్వస్త్యేకం కృతక పర వాక్యై రపి శతై
రనిర్వాచ్యం తస్మిన్ సతత మవినాభావకలితా,
మృషాస్త్యేకా మాయా సదసదితరా ఖేసిత మివ
తయో ర్విశ్వం మధ్యేభినయతి యయో ర్విస్మయ ఇవ. **10**

శతైః = వందలకొలది, కృతక పరవాక్యైః అపి = కృత్రిమములు భేదముగలవియు (దివ్యములు) నైన వాక్యముల చేతగూడ, అనిర్వాచ్యం = (ఇట్టిదని) చెప్పుటకు శక్యము గాని, ఏకం = ఒక్కటియైన, పరంవస్తు = పర వస్తువు, పరబ్రహ్మము, అస్తి = కలదు, తస్మిన్ = ఆ పరబ్రహ్మమునందు, సతతం = అనవరతము, అవినాభావ కలితా = అవినాభావ సంబంధముగల, మృషా = అసత్యమైన, సదసదితరా = సదసద్విలక్షణము అనిర్వచనీయమునగు, ఏకా = ఒక, మాయా = గుణ సామ్యావస్థా రూపమగు ప్రకృతి, అస్తి = కలదు, యయోః = (వెనుక చెప్పబడిన) ఏ బ్రహ్మము, మాయ కలవో, తయోః = ఆ బ్రహ్మము, మాయ అనువాని, మధ్యే = నడుమ, ఖే= ఆకాశమునందు, అసితం ఇవ = నీలిమ (నీలవర్ణము) వలె, విశ్వం = (ఈ) జగత్తు, విస్మయఃఇవ = ఆశ్చర్యము (గలిగించునది)గా, అభినయతి= నటించుచున్నది. (అగపడుచున్నది).

తటస్థ లక్షణముచేత బ్రహ్మజ్ఞానము కలుగజాలదు. సృష్టి (ఉత్పత్తి) ప్రసంగమును సంభవింపదు. ఎందుకన, పరబ్రహ్మము స్వగతాది భేదత్రయ రహితమై నిర్వికల్పమైయున్న పరవస్తువు. అట్టి దానియందు వికల్పరూపమైన ఈ సృష్టియొక్క ఉత్పత్తి చెప్పుట పొసగదు. లేక మాయా మూలముననే సృష్టి యన్నను అది వంధ్యాపుత్రునివలె లేనిది. ఇక బ్రహ్మము, మఱియు

మాయ యీ రెంటి సంబంధమువలన సృష్టి యయినదని చెప్పినను ఒప్పదు. తేజ స్తిమిరములకు వలె మాయా బ్రహ్మములకు పరస్పర వైలక్షణ్యము (వైరుధ్యము) గలదు. అన్యముచే అయినదని చెప్పిన తదితరపదార్థము ఏదియు లేదు. కాబట్టి యీ సృష్టి సమ్యగ్రూపమున సంభవింపనందున తటస్థలక్షణము పొసగదు అను మొదలగు పూర్వపక్షములు ఏర్పడగా ఔపచారికముగా అధ్యాసనుగ్రహించి ఇట్లు వర్ణించుచున్నారు. నిజమే. నిర్వికారబ్రహ్మమునుండి సృష్టి కాలేదు. కేవలము అసత్తైన మాయనుండియు కాలేదు. మఱియు బ్రహ్మ మాయలకు నిజమగు సంబంధమునులేదు. కాని కల్పిత సంబంధమువలన సృష్టి నంగీకరింపవలెను. “అసంగో నహి సజ్జతే ” అను వాక్యముచేత ఏ సంబంధమును సంబంధింపదని యాశంకించుకొని సామాన్యాంశమగు సద్రూప బ్రహ్మాధారమందు కల్పిత సంబంధమును చెప్పుచున్నారు. సత్ సామాన్యమును ఆశ్రయించి అనిర్వచనీయమగు మాయ యున్నదని అంగీకరింపబడినది. ఇట్లు ఆధార ఆధేయములైన బ్రహ్మ - మాయల సంబంధము వలన జగదుత్పత్తి అయి యున్నది. “ సత్తాయస్య” అను ముందు శ్లోకముచే ఈ యర్థమునే చెప్పెదరు.

అన్నదానానికి ఈక్రిందివారు పైకం పంపినారు

(01). ఎల్లూరు విశ్వనాథం (గద్వాల్) రూ. 15,116/-
శ్రీరంగానందగిరి స్వాముల వారిపేర భాద్రపద త్రయోదశినాడు

(02). దేవల్ల సుందరరావు (సౌదిఅరేబియా) రూ. 10000/-

(03). కె.హనుమంతరావు (హైద్రాబాద్) రూ. 11116/-

(04). ఆర్.సుజాత (హైద్రాబాద్) రూ. 10,000/-
(జ్యోతిర్మయి పేరిట)

(05). బావులూరి మాధవయ్య (హైద్రాబాద్) రూ. 15,000/-
(భార్య రాజేశ్వరి పేరిట)

కథాత్మక గీతాసూక్తులు

– డా॥ కె. సర్వోత్తమరావు, (తిరుపతి)

(గత సంచిక తరువాయి)

సుశర్మ అనే బ్రాహ్మణుడు తాను పెరిగిన వాతావరణం కారణంగా విషాదవినిర్ముక్తుడయిన మరో కథను అనుసంధానం చేసుకొందాం.

సుశర్మ ఒక బ్రాహ్మణుడు. పేరులో 'సు' ఉంది గాని జీవనవిధానంలో 'సు ' లేదు. నేతిబీరకాయలాంటి పేరు. అతని పేరులోనే కాదు అతడు పుట్టిన కుటుంబంలో కూడా 'మంచి' మందుకయినా దొరకదు. ఆ రోజుల్లో బ్రాహ్మణ కులోచితమయిన వృత్తి చేబట్టక అతడు 'నాగలి' పట్టాడు. అంతేకాదు అడవుల్లో తిరుగుతూ 'ఆకులు' తెచ్చి అమ్మేవాడు. కాలం గడచిపోతూవుంది. ముసలితనం ముంచుకు వచ్చింది. ఒకరోజు అడవికి వెళ్ళి తిరిగి వస్తుండగా ఒక పాము కాటేసింది. సుశర్మ అక్కడే చనిపోయాడు.

సుశర్మ మరుజన్మలో 'ఎద్దు'గా పుట్టాడు. బరువు మోయడం తప్పలేదు. బాధ భరించక తప్పలేదు. ఆ ఎద్దు ఎందరి చేతులో మారింది. చివరకు ఒక కుంటివాడు ఎద్దును కొన్నాడు. తాను ఎద్దుపై కూర్చొనేవాడు. ఆ కుంటివాణ్ణి మోయడం ఎద్దుకు అలవాటయిపోయింది. ఒకసారి కుంటివాడు ఎత్తయిన దారిలో వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ఎద్దు ఎక్కలేకపోయేది. వగర్చేది. చివరకు ఆయాసంతో నేలపై పడిపోయింది. చచ్చిపోయింది.

ఎద్దు మోయలేకపోవడం, కుంటివాడు అదలించడం, ఎద్దు కూలబడడం అన్నీ చూచిన జనం పాపమన్నారు. వారిలో ఒక పుణ్యాత్ముడున్నాడు. అతనిది జాలిగుండె. ఎద్దుకు పుణ్యలోకం దక్కాలని తన ధర్మం ధారవోశాడు. ఎద్దు నేలమీద పడగానే చేరిన గుంపులో ఒక వేశ్య కూడా ఉంది. ఆమె 'అయ్యో' అంది. 'నేనూ ఏదయినా పుణ్యం చేసి వుంటే ఆ పుణ్యం ఎద్దుకు ధారవోస్తా' నంది. యమదూతలు ఎద్దు 'ఆత్మ'ను యమలోకానికి తీసికెళ్ళారు. వేశ్య అయాచితంగా చేసిన దానంవల్ల ఎద్దుకు పుణ్యలోకమని యముడు నిర్ధారించి తీర్పు ఇచ్చాడు. ఎద్దు పుణ్యలోకం చేరింది. ఆ పుణ్యమున్నంతవరకు అక్కడ కాలం గడిపింది. ఆపై మరల బ్రాహ్మణ వంశంలో సుశర్మ పుట్టాడు. జన్మలు మారినా అతనిలో పూర్వ స్మృతి మిగిలివుంది.తనకు పుణ్యలోక ప్రాప్తి కలిగించిన వేశ్యాగృహానికి బ్రాహ్మణుడు వెళ్ళాడు.

'అమ్మా ! నీవు ఏ పుణ్యం చేశావో చెప్పమ్మా ' అన్నాడు. వేశ్య ఏ మాట చెప్పకుండా పంజరంలోని చిలుకను చూపింది. బ్రాహ్మణుడు బిత్తరపోయాడు.

'అయ్యా ! నాకు ఈ చిలుక అంటే ఇష్టం. ఈ చిలుక పలుకులు వినడంతో నాకెంతో ఆనందం కలిగేది. అంతకంటే నేను చేసిందేమీలేదు. ఆ ఆనంద అనుభవాన్నే ధారాదత్తం చేశా' అంది. సుశర్మ, వేశ్య ఇద్దరూ చిలుక దగ్గరకి వెళ్ళారు. ' నిన్ను చూస్తుంటే నాకూ ఆనందం. కారణమేమిటి?' అని ప్రశ్నించారు. చిలుక తన ఆత్మకథ చెప్పింది.

'అయ్యా ! నేను నీలాంటి బ్రాహ్మణుణ్ణి. బాగా చదువుకొన్నవాణ్ణి. విద్వాంసుణ్ణి. గర్విష్ఠిని. ఇతరుల్ని హేళన చేసేవాణ్ణి. ఎన్నో జన్మలెత్తాను. చివరకు చిలుక జన్మ ఎత్తాను. నేను ఒకసారి తిరుగుతుంటే ఎండ తాకిడికి తట్టుకోలేక క్రిందపడిపోయాను. నేను పడిపోవడాన్ని ఒక ముని చూచాడు. నాపై నీళ్ళు పోశాడు. కాసంత ఊరట. నాకు ఊపిరాడింది.

ముని నన్ను జాగ్రత్తగా చేతబట్టుకొని తన ఆశ్రమం తీసికెళ్ళాడు. అక్కడే చాలా కాలం గడిపాను. వేదాలు, పురాణాలు, గీత అన్నీ అక్కడ విన్నాను. ఆ ఆనందమే వేరు. అయితేనేం? ఒక బోయవాడు ముని లేని

సమయం చూసి నన్ను దొంగలించాడు. ఈ వేశ్య కొన్నది. అప్పటి నుండి ఇక్కడే ఉన్నా.

ఆశ్రమ వాతావరణం వల్ల నా మిథ్యాగర్వం పోయింది. విషాదమూ పోయింది. వివేకం కలిగింది. నా అంతఃకరణంలో ఇపుడు మాలిన్యం లేదు. నా దర్శనం వల్ల వేశ్య, వేశ్య వల్ల నీవు బాగుపడ్డావు' అంది.

ఈ కథలో అనేక జన్మలెత్తడం విషాదం. ఎద్దు బతుకు, వేశ్య బతుకు రెండూ ఏవగింపబడేవి. జాతి సహజమయిన స్వభావం మరో విషాదం. ఈ విషాదాలన్నీ సత్పురుషదర్శనం వల్ల, సంతుష్టుడయిన వారి పలుకులవల్ల తీరడం విశేషం. ఆత్మవిశ్వాసమే కవచం.

ఎవరి కెఱుక ?

- ఆచార్య కె.సర్వోత్తమరావు (తిరుపతి)

...విషాదం' సమరావనిలో మాత్రం బహిర్గతం ...యాప్రావీణ్యం చూచి విషాదం. కుమారాస్త్ర ...ఉజ్జీగా కర్ణుడు నిలబడినపుడు విషాదం. ...వేసిన కిరాతునితో వాగ్వివాదం మరో విషాదం. పుట్టిన బిడ్డలంతా చనిపోతున్నారని బ్రాహ్మణుడు యాచిస్తే యముని బారినుండి బిడ్డలను కాపాడలేనివేళ ఆ బ్రాహ్మణుడు నానామాటలంటే విషాదం. విరాటుని నగరంలో బృహన్నలగా జీవించడం మరో విషాదం. అభిమన్యుని మరణం విని పుత్రదుఃఖం, శ్రీకృష్ణ నిర్యాణానంతరం తన పరాక్రమమంతా బూడిద పాలుకావడం విషాదాంతనాటకంలో చివరి సన్నివేశం. అయితే ప్రతి విషాదసన్నివేశం లోనూ 'అధైర్యపడక' కర్తవ్యోన్ముఖుడుగా గుండె నిబ్బరం చేసుకొన్నవాడిగా మెలగడం అర్జునుని ప్రత్యేకత.

"క్లైబ్యం మా స్మ గమః పార్థ నైతత్త్వయ్యుపపద్యతే !
క్షుద్రం హృదయదౌర్బల్యం త్యక్త్వోత్తిష్ఠ పరంతప !

శ్రీ జ్యోతి రామలింగస్వామి

- ఆచార్య డా ॥ జక్కంపూడి మునిరత్నం

(నవంబరు తరువాయి)

చెన్నపట్టణంలో ఒక బాడుగ ఇల్లు కుదుర్చుకున్నారు. చిన్నమ్మ ధనికుల ఇళ్ళలో పాత్రలు కడగడం, బట్టలుతకడం, ఇల్లు శుభ్రం చేయడం వంటి పనులు చేస్తూ కుటుంబాన్ని పోషించసాగింది. పెద్ద కుమారుడైన సభాపతి పురుషవాక్కంలో నివసించే అష్టావధాని సభాపతి మొదలియార్ దగ్గరకు వెళ్ళి విద్యనభ్యసించాడు. వ్యాకరణము ఛందస్సు నేర్చుకున్నాడు. తిరువిళయాడల్ పురాణం, కందపురాణం, పెరియపురాణం వంటి దైవ సంబంధ గ్రంథాలమీద పట్టుసాధించాడు. ధనికుల ఇళ్ళకు వెళ్ళి పురాణాలు చెప్తూ పొట్టపోసుకోవడం వృత్తిగా పెట్టుకున్నాడు. చిన్నమ్మ తన కుమార్తెలిద్దరికీ వివాహం చేసి అత్తవారింటికి పంపివేసింది. రెండవ కుమారుడు పరశు రామన్ పూర్వం తండ్రి చేస్తున్న కరణీకాన్ని నిర్వహించేందుకు కరుంగుళి గ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు.

సభాపతికి పాపాతి అనే ఒక ఉత్తమ స్త్రీతో వివాహమైంది. కరుంగుళిలో కరణీకం నిర్వహిస్తున్న రెండవ కుమారుడు పరశురామన్‌కు సహాయంగా ఉండేందుకు తల్లి చిన్నమ్మ వెళ్ళిపోయింది. ఇప్పుడు చెన్నైలో మిగిలింది సభాపతి, ఆయన భార్య పాపాతి, రామలింగం మాత్రమే. చాలా చిన్న వయస్సులోనే అన్న ఇంట్లో లేనప్పుడు వదిన పాపాతికి రామలింగం దైవసంబంధమైన అనేక విషయాలు చెబుతుండేవాడు. అన్న సభాపతి అతనికి విద్య నేర్పించాలనుకొన్నాడు. సభాపతి మొదలియార్ దగ్గర చేర్చాడు. రామలింగం ప్రాథమిక విద్యను పూర్తి చేశాడు.

ఏడుసంవత్సరాల వయస్సులో రామలింగం చెన్నపురిలో ఉన్న కందస్వామి ఆలయానికి వెళ్ళాడు. కందస్వామిని దర్శించాడు. తనకేమికావాలో కోరుకొన్నాడు. ధర్మంలో అలరారే చెన్న పట్టణంలో స్కందకోటలో వెలసిన కందస్వామీ ! షణ్ముఖా ! నాకు ఏకాగ్రచిత్తంతో పువ్వుల వంటి నీ పాదాలను స్మరించే ఉత్తముల సాంగత్యం కావాలి. లోపల ఒకటి పెట్టుకొని బయట వేరొకటి మాట్లాడే వారితో సంబంధం ఉండకూడదు. ఘనతను కలిగించే నీ కీర్తిని కొనియాడాలి. అబద్దం చెప్పకూడదు. గొప్ప సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించాలి. మదమనే దయ్యం పట్టకుండా ఉండాలి. స్త్రీ ఆశను మరచిపోవాలి. నిన్నెప్పుడూ మరవకూడదు. మతికావాలి. నీ కరుణానిధి కావాలి. రోగమూ రొష్టూలేని జీవితంలో నేను జీవించాలి అనే భావం వచ్చేలా చక్కని పద్యం చెప్పాడు. రామలింగం కోరుకున్నవన్నీ ఆయనకు మాత్రమే వర్తించేవి కావు. అందరికీ వర్తించేవే. ఈ కోరికలనే మనం కూడా స్వామిముందు పెట్టాలి. అంతటితో ఆగిపోకూడదు. వాటిని ఆచరణలో పెట్టే అభ్యాసాన్ని ప్రారంభించాలి.

రామలింగానికి చదువుమీద శ్రద్ధ లేకపోవడం, ఆలయాలకు వెళుతూ కాలం గడపడం, ఏదో ఆలోచించుకుంటూ స్తబ్దంగా ఉండిపోవడం వాళ్ళ అన్న సభాపతికి నచ్చలేదు. చెప్పి చూశాడు. ఫలితం లేకపోయింది. అతనిమీద కోపంతో ఇంటి నుంచి వెళ్ళగొట్టాడు. రామలింగానికి కందస్వామి గుడే శరణ్యమైంది. తల్లిలా పెంచిన వదిన పాపాతికి సభాపతి చేసిన పని నచ్చలేదు. అతన్ని ఎంతగానో ప్రాధేయపడింది. అతికష్టంమీద భర్తను ఒప్పించింది. రామలింగానికి మేడమీది గదిలో బస ఏర్పాటు చేసింది. రామలింగం ఆ గదిలో ఒక అద్దాన్ని, ఒక దీపాన్ని ఉంచుకొన్నాడు. అద్దంలో అతడు చూసేటప్పుడు ఆ దీప ప్రతిబింబం కనిపించిందే కాని తన ప్రతిబింబం కనిపించేది కాదు. రామలింగం ఈవిధంగానే ఆ మేడమీది గదిలో

ఏకాంతంగా శివయోగాన్ని అభ్యసించాడు. రామలింగానికి తొమ్మిదవ యేట సుబ్రమణ్యస్వామి ఆ అద్దంలో దర్శనమిచ్చాడు.

ఒకరోజు అన్న సభాపతికి జ్వరం వచ్చింది. రోజూ చేసే ప్రసంగానికి వెళ్ళడం కుదరలేదు. తన పరిస్థితి తెలియజేసి రమ్మని తమ్ముణ్ణి ప్రసంగం ఏర్పాటు చేసిన వాళ్ళ ఇంటికి పంపాడు. రామలింగం అక్కడికి వెళ్ళాడు. ఆరోజు తిరుజ్ఞాన సంబంధర్ పుట్టినరోజు. తిరుజ్ఞాన సంబంధర్ పురాణాన్ని ప్రసంగించవలసి ఉంది. భక్తులు కోరినమీదట రామలింగం తిరుజ్ఞాన సంబంధర్ మీద మంచి ప్రసంగం చేశాడు. అన్నకంటె కూడా అద్భుతంగా ప్రసంగించాడని అక్కడ గుమికూడినవాళ్ళు అతన్ని మెచ్చుకున్నారు. తమ తమ శక్తి కొద్దీ ద్రవ్యాన్ని కానుకలుగా ఇచ్చారు. రామలింగం ఆ కానుకలను ఇంటికి తీసుకువెళ్ళలేదు. దారిలో తారసపడిన ఒక గుంటలో వేసి ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఆయనే తరువాత ఎప్పుడో ఒక పద్యంలో ఈ విషయాన్ని తెలియజేశాడు. ' తండ్రీ ! నాకు డబ్బు మీద ఆశ కొంచెం కూడా లేదు. నాకు వచ్చిన కానుకలన్నింటినీ బావుల్లోనూ గుంటల్లోనూ పడవేశాను !.

రామలింగానికి దైవభక్తి అధికం. ఎప్పుడూ దైవచింతనే. చెన్నపురిలోని తిరువత్రియూర్‌కు రామలింగం తరచూ వెళ్ళేవాడు. అక్కడ అమ్మవారు వడివాంబికను, స్వామి ఎళుత్తరియుమ్ పెరుమాన్ (త్యాగరాజస్వామి)ను స్తోత్రం చేసి ఆనందం పొందేవాడు. తిరువత్రియూర్‌లో నెల్లికాయ్‌పండారం వీధి అని ఒక వీధి ఉండేది. ఆ వీధిలో ఒక అరుగు మీద ఒక పరదేశి దిగంబరుడుగా కూర్చుని ఉండేవాడు. ఆ దారిలో వెళ్ళేవారిని చూసి వాళ్ళ గుణాల్నిబట్టి నక్క పోతూ ఉంది. కుక్కపోతూ ఉంది అని సణుక్కొంటూ ఉండేవాడు. రామలింగం పోతూ ఉండడం చూసి వెంటనే మొలకు బట్ట చుట్టుకునేవాడు. మనిషి

పోతున్నాడే ! అనేవాడు. దీన్నిబట్టి ఒక అవధూత మనస్సులో కూడా రామలింగస్వామికి ఎంత గొప్పస్థానం ఉండేదో బోధపడుతుంది. స్వచ్ఛమైన ఆయన వ్యక్తిత్వం అవగతమౌతుంది.

ఒకరోజు రాత్రి తిరువత్రియూర్‌లో ఆలయ మండపంలో రామలింగస్వామి పడుకోవడం తటస్థించింది. ఆ కాలంలో పురుషులు కూడా కర్ణాభరణాలు ధరించేవారు. వాటిని కుండలాలు అని వ్యవహరిస్తారు. రామలింగస్వామి మంచినిద్రలో ఉన్నప్పుడు ఒక దొంగ వచ్చి ఒక చెవికున్న కుండలాన్ని లాఘవంగా ఊడదీశాడు. స్వామి మరోవైపు పొర్లి మరో కుండలాన్ని కూడా తీసుకువెళ్ళేందుకు దొంగకు సహాయం చేశారు.

రామలింగస్వామి ఒకరాత్రి అక్కగారి ఇంటి అరుగుమీద పడుకోవలసి వచ్చింది. అర్థరాత్రి అతనికి భరింపరాని ఆకలి. పార్వతీదేవి అక్కగారి రూపంలో అక్కడికి వచ్చి పాలన్నం పెట్టిందట. ఈ విషయాన్ని ఆయనే తర్వాతకాలంలో ఒక పద్యంలో చెప్పారు.

రామలింగస్వామి వద్దని ఎంత బ్రతిమిలాడినా వినకుండా ఇంట్లో వాళ్ళు అక్క కుమార్తెతో అతని పెళ్ళి జరిపించారు. అయితే రామలింగస్వామి మాత్రం మొదటిరాత్రంతా మాణిక్యవాసగర్ రచించిన తిరువాచకం చదువుతూనే పొద్దుపుచ్చారు. ఆ వివాహ బంధం అంతటితోనే వీడిపోయింది.

చెన్నైలో ఉన్నప్పుడే శివనేశవెన్బ, మనుముఱై కండవాసగమ్ అనే రెండు గ్రంథాలను వళ్ళలార్ రచించారు. రామలింగస్వామి తిరుక్కడియ క్షేత్రంలో ఈశ్వరుణ్ణి ఆరాధించారు. చిదంబరానికి వెళ్ళి చాలాకాలం అక్కడ నివసించారు. రామలింగస్వామికి చిదంబరనాథుని పట్ల భక్తి అధికం. సదా సభేశునిమీదే ఆయన చింతన. కాబట్టి చాలాకాలం అక్కడ ఉండిపోయారు. చిదంబరస్వామి అంటే రామలింగస్వామికి ఎంత ఇష్టం అంటే సంతకం చేసేటప్పుడు చిదంబర రామలింగం అనే సంతకం చేసేవారు.

తన రెండవ అన్న కరణీకం చేస్తున్న కరుంగుళి గ్రామంలో రామలింగస్వామి కొంతకాలం నివసించారు. కరుంగుళి గ్రామంలో రామలింగస్వామి రాత్రిపూట కూడా వ్రాస్తూనో, చదువుతూనో కాలం గడిపేవారు. ఒకరోజు రాత్రి ఆ ఇంటి యజమానురాలు వేరే గ్రామానికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. స్వామి చదువుకొనే దీపానికి చమురు పొయ్యడం మరచిపోయింది. కాని స్వామి ఆరోజు నీళ్ళుపోసి దీపాన్ని వెలిగించి తన కార్యక్రమాన్ని యథావిధిగా కొనసాగించారు. ఈ మహిమకు ఆ గ్రామస్థులంతా ఎంతో ఆశ్చర్యపడ్డారు. కరుంగుళి గ్రామంలో ఉన్నప్పుడే రామలింగస్వామి తిరువరుప్పా రచించారు. (**సశేషం**)

అఖిలాంధ్ర సాధు పరిషత్ స్వర్ణోత్సవములు

అఖిలాంధ్ర సాధు పరిషత్ స్వర్ణోత్సవములు 2015 జనవరి తేది 9, 10,11, శుక్ర, శని, ఆదివారములలో హైదరాబాద్ కూకట్‌పల్లి మెట్రో షాపింగ్ మాల్ వెనక ఉన్న ఎన్.గార్డెన్ నందు పరిషత్ అధ్యక్షులు ఆచార్య శ్రీ శంకరానందగిరిస్వాములవారి అధ్యక్షతన జరుగును.

జగద్గురువులు, మఠాధిపతులు, పీఠాధిపతులు, మహాత్ములు, పండితులు పాల్గొని తమ దివ్య సందేశాత్మక ఆశీర్వాదముల నొసంగెదరు. కావున జిజ్ఞాసువులు పాల్గొని పరాత్పరుని కృపకు పాత్రులగుదురు గాక !

ఇట్లు

ఆచార్య శ్రీహరితీర్థస్వాములవారు

అఖిలాంధ్ర సాధు పరిషత్ ప్రధానకార్యదర్శి

“ ఆశీస్సులు - అనుగ్రహము ”

– వెల్దండ పూరిబాలస్వామిగుప్త, M.A,. B.Ed., కల్వకుర్తి,

జీవితంలో ప్రతి వ్యక్తి రెండు విషయములకు అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. మొదటిది మహనీయులు, మహర్షులు, సద్గురుమూర్తులు, మాతాపితరులు మొదలగు పెద్దల ఆశీస్సులను పొందగలగుట. రెండవది దైవానుగ్రహప్రాప్తి.

పెద్దలు ఏది చెప్పినా అనుభవించి చెబుతారు. అనుభవంతో కూడిన సందేశములు, వ్యక్తులను బాగా ప్రభావితం చేస్తాయి. అనుభవం లేని బోధలు మానవాళిని పెద్దగా ప్రభావితం చేయలేవు. అందులకే మన పూర్వీకులు చెబుతూ వుంటారు. “ పెద్దల మాట సద్దిమూట ” అని వారి మాటలు మనల్ని ధర్మ మార్గమున పయనింప జేస్తాయి.

సద్గురుమూర్తు లు గొప్ప జ్ఞాన సంపన్నులు అట్టి సంపదను అందరికీ పంచుతూ జ్ఞానదానం చేస్తూ వుంటారు. అజ్ఞాన చీకటిలో పయనించుట ద్వారా విలువైన జీవితం నిరర్థకం అవుతుంది. గురుమూర్తుల సందేశములు. వెలుగు దివ్వెలై జీవనయానమునకు చక్కటి మార్గదర్శనం చేస్తాయి. నిరంతరం పరమాత్మ చింతన ద్వారా వారు గొప్ప దైవశక్తిని పొందియుంటారు. వారి బోధలే గాకుండా వారి జీవిత సంఘటనలన్నీ మనకు సందేశాత్మకమై మార్గదర్శనం చేస్తూ వుంటాయి. అందులకే వారి సన్నిధిలో వుంటూ, వారి సందేశములు అదేశములుగా భావించి ఆచరించిన వారు ధన్యులు. పునీతులు.

నవమాసాలు మోసి జన్మనిస్తుంది తల్లి. అష్టకష్టముల భరిస్తూ పెంచి పెద్ద చేస్తాడు తండ్రి. తమ సంతానము యొక్క ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుకై రకరకముల ప్రయత్నములు కొనసాగిస్తూ వుంటారు. వీరి ఋణం ఏ విధంగాను తీర్చుకో లేనిది. తల్లి, తండ్రి, బ్రహ్మ, విష్ణుమూర్తి వంటివారు. నడవడిలో వారు ఎలాంటి వారైనప్పటికీ వారిని గౌరవించాలి, సేవించాలి. వారు అ ధర్మపరులైనచో వారిలో మార్పును తేగలగాలి.

వీరందరు ప్రత్యక్ష దైవములు వంటి వారు. వీరి ఆశీస్సులు అద్భుత శక్తి వంతములు. వారి సన్నిధిని కోరుకోవాలి. వారి సాంగత్యమును కాంక్షించాలి. వారిని గౌరవించాలి. సేవించాలి. వారి ఆశీస్సులు మనమంతా పొందగలగాలి వారి ఆశీస్సుల ద్వారా మనలో ఒక దివ్య శక్తి ప్రవేశిస్తుంది. అట్టి శక్తి మనల్ని సత్పథమున పయనింపజేస్తుంది.

లోకంలో ఎన్నింటినో, ఎందరినో ప్రేమిస్తూ వుంటారు. కాని దైవాన్ని ప్రేమించే వారు చాలా అరుదు. కనిపించేదంతా ఒకనాడు నశించక తప్పదు. నశించే దానిని అమితంగా ప్రేమించడం అవివేకమే అవుతుంది. జన్మదాత అయిన జగదీశ్వరుని మనం అమితంగా ప్రేమిస్తూ వుండాలి. ఫలితంగా తిరిగి ఆయన మనల్ని ప్రేమిస్తాడు. ఆయన అనుగ్రహమును మనపై అమృతంలా కురిపిస్తాడు. దైవానుగ్రహ ప్రాప్తికై సదాచార సంపన్నులమై సదా పరమాత్మ చింతనలో నిత్యకృత్యములు నిర్వహిస్తూ ముందుకు సాగాలి.

దైవానుగ్రహం వల్లనే పాండవులు అసంఖ్యాకకురు సైన్యమును జయించారు. ద్రౌపతి మానసంరక్షణ జరుపబడింది. మీరాబాయి శ్రీకృష్ణుని తన భర్త వలె ప్రేమించి, పండరిలో కృష్ణపరమాత్మలో లీనం అయ్యింది. భక్త శబరి రేయింబవళ్లు రాముని స్మరిస్తూ ఆయనలో లీనం అయ్యింది. పుడమిలో శబరి నదిగా వెలిసింది. భక్త ప్రహ్లాదుడు మార్కండేయుడు పరమాత్మను అమితంగా ప్రేమిస్తూ స్మరిస్తూ మృత్యువును జయించగలిగారు. వీభీషణుడు రామానుగ్రహప్రాప్తికై, స్వంత సోదరులను సైతం త్యజించాడు. శ్రీకృష్ణుని గాఢంగా ప్రేమిస్తూబొందితో వైకుంఠమునకు వెళ్ళగలిగాడు. భక్తతుకారాం ఈవిధంగా ఏ భక్తుని జీవితమును శోధించినా, వీరంతా సాధన ద్వారా భగవదనుగ్రహమును పొంది ధృవ తారలుగా నిలిచిపోయారు.

ఆడంబర పూజలతో పరమాత్మను సంతృప్తి పరచలేము. పవిత్ర హృదయాన్ని స్వామికి సమర్పించాలి. మన సుగుణసంపదయే స్వామికి గొప్ప నైవేద్యం వంటిది.

మిత్రులారా ! జీవితంలో మీరంతా మీయొక్క మంచి నడవడిక ద్వారా, పెద్దల ఆశీస్సులు పొందండి. సదాచార సంపన్నులై సాధన ద్వారా దైవానుగ్రహమును పొందగలిగి జీవితాలను ధన్యం చేసుకోండి.

ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు సదవకాశము

" దివ్య జీవన సంఘము"నకు చెందిన "యోగ వేదాంత ఫారెస్టు అకాడమీ " 79వ యోగ వేదాంత తరగతులను మార్చి 2వ 2015 నుండి ఏప్రిల్ 2015 29వ తేది వరకు రెండు మాసముల కొఱకు నిర్వహింపనున్నది. ఈ తరగతులు ఋషీకేశ్, శ్రీ శివానందాశ్రమ ప్రాంగణమునందు జరుగును. 20 నుండి 65 సంవత్సరముల మధ్య వయస్సు గల భారతీయ పురుషులకు ఈ తరగతులు స్థానికముగా నిర్వహింపబడును. ఈ తరగతులు ఆంగ్లభాష యందొసంగబడుటచే విద్యార్థులు పట్టభద్రులై ఆంగ్లభాషలో అనర్గళముగా మాట్లాడుట, చదువుట, వ్రాయుట తెలిసియుండవలయును. శిక్షణ, వసతి, భోజనములు ఉచితము. దరఖాస్తు ఫారములు ఇక్కడికి చేరవలసిన చివరి తేదీ 20 – 01– 2015. ఈక్రింది అడ్రసు నుండి దరఖాస్తు ఫారము, శిక్షణ ప్రణాళికలను పొందవచ్చును. అంతేకాకుండా www. swananda online. org. website నుండి కూడా పొందవచ్చును. e - mail : yvfa @ dlshq. org మరియు e- mail : yvfacedemy @ gmail. com.

Address :
The Registrar,
The Yoga Vedanta.
Forest Academy,
Swanandanagar - 249192
Tehri Gerhwam District

ఇట్లు
Swami yogadanand\
రిజిస్ట్రార్ – యోగ వేదాంత ఫారెస్టు అకాడమీ

విజ్ఞప్తి

వేదాన్తభేరి సంవత్సర చందాదారులు తమ తమ చందాలను వెంటనే ఎం.ఓ. చేయగోరుచున్నాము. ఎం.ఓ.లో తమ చందా నెంబరును తప్పక వ్రాయవలయును.

వార్తలు

(01). 2-12-2014 తేది శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమంలో గీతాజయన్తి జరిగినది. ఆనాడుదయం భగవద్గీతకు పూజ చేసి 18 అధ్యాయాలు అఖండపారాయణ జరిగినది. సాయంకాలం భగవద్గీత విశిష్టత గురించి ఉపన్యాసాలు జరిగాయి.

(02). శ్రీకాళహస్తి వరదరాజులగుడిలో స్థానిక శ్రీ చిన్మయమిషన్ వారు జరిపిన గీతాజయన్త్యుత్సవాలలో చివరిరోజు 10-12-2014 తేది పూజ్యశ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారు పాల్గొని 17,18 అధ్యాయాలపై ప్రవచన చేశారు.

(03). 13-12-2014 తేది శనివారంనాడు తిరుపతి శ్రీరామకృష్ణ సేవాసమితివారు వినాయకనగర్ శ్రీరామకృష్ణ మందిరంలో జరిపిన దివ్య జనని శ్రీ శారదామాత 161 వ జన్మదినోత్సవంలో శ్రీ విద్యాస్వరూపానంద స్వాములవారు పాల్గొని ప్రవచన చేశారు.

(04). తూ.గోదావరి జిల్లా రాచపల్లి శ్రీరమణాశ్రమ రజతోత్సవాలలో 2014 డిశంబర్ 28,29,30 తేదీలలో పూజ్యశ్రీ స్వాములవారు పాల్గొని ప్రవచనలు చేశారు.

(05). 2015 సం॥ జనవరి 24,25,26 తేదీలలో విజయవాడలో జరుగు అఖిలాంధ్రప్రదేశ్ దివ్యజీవన సభలలో (శివానందాశ్రమం హృషీకేశ్ వారి సమావేశాలు) శ్రీ స్వాములవారు పాల్గొని ప్రవచన చేస్తారు.

(06). 6-12-2014తేది పౌర్ణమినాడు ఆశ్రమంలో పాదుకాపూజ జరిగినది. డిశంబర్ 5న కృత్తిక సందర్భంగా ఆశ్రమంలో శ్రీ సుబ్రమణ్యస్వామి పూజ జరిగినది. 20 తేది మాసశివరాత్రి సందర్భంగా ప్రదోష కాలంలో ఆశ్రమ నర్మదేశ్వర మహాదేవునకు రుద్రాభిషేకం, బిల్వార్చన జరిగినది.

(07). ఆశ్రమ కంటిఆసుపత్రిలో నవంబరు నెలలో **ఓ.పి.లో 566 మందికి కంటి పరీక్షలు, చికిత్సలు జరిగాయి. 75 మందికి** పొరలు ఆపరేషన్‌చేసి లెన్సు అమర్చబడినవి. 7-12-14 తేది ఆశ్రమ గ్రామీణ వైద్య శిబిరం పానగల్ విశాలాక్షినగర్‌లో జరిగినది. అందు ఆర్గురు డాక్టర్లు పాల్గొని 300 మందికి చికిత్సలు చేశారు. సద్గురు సర్వ సేవా ట్రస్టుచే మందులు ఉచితంగా ఇవ్వబడినవి.

Regd.No. TRP / 123/2012-14 January 2015 Rs.6/- R.No.8139/63

Postal Regd. No.
TRP/123/2015-2017

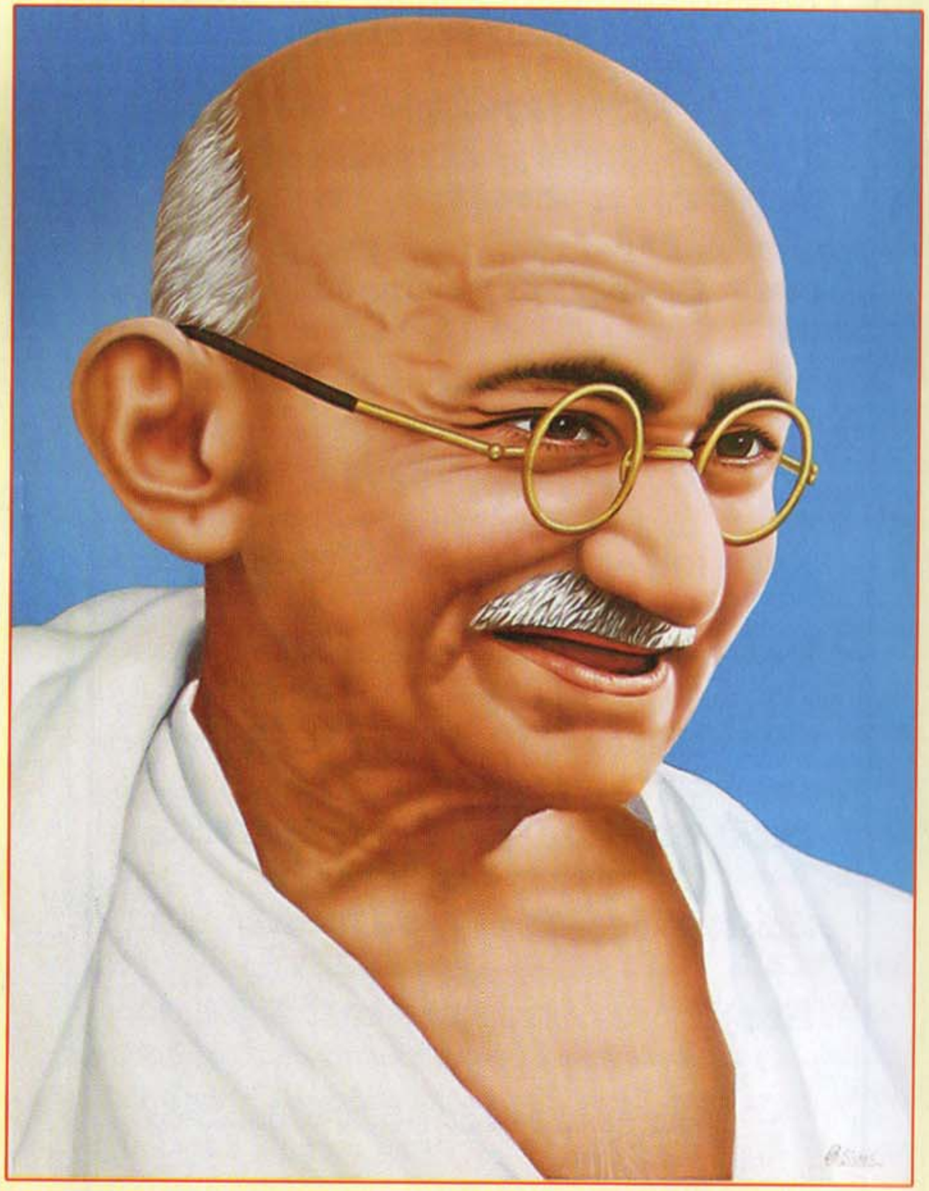

సచ్ఛీలము ముప్పాతిక మతము

మానవుని మాధవునిగ మార్చునది సచ్ఛీలము. మానవుని దానవునిగ రూపొందించునది దుశ్శీలము. దుశ్శీలమును వీడి సచ్ఛీలమును ఆశ్రయించుటయే మానవతా చిహ్నము. Character is 3/4 Religion - సద్గుణ సమాశ్రయత్వమే ముప్పాతిక మతమని చెప్పబడినది. అది లేనిచో మతమునకు గాని, మానవునికి గాని విలువే యుండదు. కాబట్టి శీల సంపాదన, సద్గుణావలంబనము జీవితమందలి అతి ముఖ్యమైన అంశమని విజ్ఞులు పేర్కొనిరి.

- శ్రీవిద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు